

MŪSVŪ VYPTIS

1958

3

M Ū S Ū V Y T I S

Lietuvių Skautų Sąjungos vadų, vadovių ir akademikų skautų - čių laikraštis. Išėina kas du mėnesiai.
LEIDŽIA Akademinis Skautų Sąjūdis

REDAKCIJA

vyr. redaktorius s. fil. V. Stasiškis, 3140 W. 42nd Pl., Chicago 32, Ill., U. S. A.

vyr. red. pavad. ps. fil. N. Maskaliūnienė, 2505 Victor Ave., Glenview, Ill., U. S. A.

Seserijos sk. red. s. fil. O. Ščiukaitė, 6656 So. Sacramento Ave., Chicago 29, Ill., U. S. A.

Brolijos sk. red. v. s. Br. Kliorė, 1407 So. 48 Ct., Cicero 50, Ill., U. S. A.

Redakcijos nariai: "Akademinio Gyvenimo" red. fil. A. A. Avižienis, 518 E. Green St., Champaign, Ill.; fil. I. Čepėnaitė; "Sumuštinio" red. senj. R. Vėžys; "Skautai svetur" red. senj. R. Dainauskas; techn. red. fil. A. Marchertas ir jun. Jonas Vazbys; mėninė priežiūra fil. V. Germano.

Straipsniai su autorių pavarde, slapyvarde ar inicialais nevisad atitinka ar reiškia skautiškosios vadovybės, leidėjų ar redakcijos nuomonę. Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra kalbos, formos ir stiliaus atžvilgiu.

ADMINISTRACIJA

s. v. v. sl. Vyta. Namikas, 6041 So. Fairfield Ave., Chicago 29, Ill., U. S. A.

METINĖ PRENUMERATOS KAINA: JAV - ese ir Kanadoje - \$ 3.00, D. Britanijoje ir Australijoje - 1 sv., visur kitur - \$ 2.00.

METINĖ GARBĖS PRENUMERATOS KAINA: \$ 10.00.

SKELBIMŲ KAINOS: sveikinimai, užuojautos ir kt. smulkūs skelb. po \$2.00. Kiti pagal susitarimą

SPAUDINA M. Morkūno spaustuvė, 6049 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. Tel. RE 7 - 9252.

MŪSŲ VYTIS - OUR KNIGHT is published bi - monthly by the Lithuanian Student Scout Association. Editor: V. Stasiškis, 3140 W. 42nd Pl., Chicago 32, Ill. Annual subscription rate: \$ 3.00.

MŪSŲ VYČIO RĖMĖJAI

AUKOJO:

Cleveland'o ASS	25,-
Cleveland'o ASD	35,-
Chicago ASS	100,-
M. Šimkus	2,-
A. Ščiukaitė	2,-
V. Lozoraitienė	5,-
M. Jurkšas	5,-
Kun. Dr. Cukuras	2,-
p. Fabijonienė	3,-

UŽSAKĖ Į VOKIETIJĄ:

A. Ščiukaitė	1 pren.
M. Jurkšas	1 "
T. Mickus	1 "
V. Arlauskas	1 "
L. Maskaliūnas	1 "

Maloniems rėmėjams Mūsų Vyčio leidėjai nuoširdžiai dėkoja.

Vršelis: Br. Jameikienės vitražas "Šv. Pranciškus - paukščių globėjas". T. n. Bronė Jameikienė studijavo meną Art Institute of Chicago ir netrukus gauna magistro laipsnį. Gavusi "graduate assistantship", rudenį vieniems metams išvyksta specializuotis į Univ. of Hawaii, Honolulu.

L. S. S. VADŲ, VADOVIŲ IR AKADEMIKŲ SKAUTŲ-ČIŲ LAIKRAŠTIS

Nr. 3 : (83)

1958 M. GEGUŽĖ – BIRŽELIS

XI METAI

PRISIMINDAMI PRIEŠ AŠTUONIOLIKĄ METŲ PRASIDĖJUSĮ MŪSŲ TAUTOS KANČIOS KELIĄ, SU GILIA PAGARBA LENKIAME GALVAS PRIEŠ SAVO SAJŪDŽIO NARIUS, MŪSŲ BROLIUS IR SESES, KURIE SAVO GYVYBĖS AUKA, KANČIOMIS IR VARGAIS UŽANTSPAUDAVO SAVO IŠTIKIMYBĘ PASIRINKTIESIEMS IDEALAMS. JŲ IDEALAI YRA MŪSŲ IDEALAI IR, SEMDAMIESI JĖGŲ IŠ JŲ PAVYZDŽIO, MES ŠIANDIEN PASIŽADAME NIEKO NESIGAILĖTI SIEKDAMI JŲ ĮGYVENDINIMO MŪSŲ TĖVYNĖJE IR VISAME PASAULYJE.

AKADEMINIS SKAUTŲ SAJŪDIS

PAVASARIŠKA

Baigiasi mokslo metai. Ar tai ne jaudinantis džiaugsmas per metus dirbtąjį darbą ir pačiam save imti tikrinti. Ir pats darbas šis juk vien džiaugsmas: pats sau dirbi, kaupi negendantį – nepavagiamą turta.

Gal netaip jau malonus patys patikrinimai. Bet tai moko susigaudymo, drąsos. Dar jie turi parodyti iš Tėvynės išmestos lietuvaitės, išguito lietuvio, jaunuolės – jaunuolio, aiškų gebėjimą vaizdžiai iškilti iš priglaudusios valstybės jaunuomenės tarpo, – mes kitoki.

Tiesa, čia yra ir rūpesčių. Tai tik, kad tuštumai vietos nebeliktų.

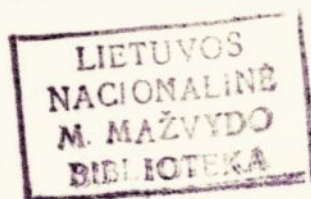
Vėl džiaugsmo malonaus apščiai čia pat – ruoštis 40 metų skautybės sukakčiai, patiems dalyvauti, gražius sumanymus įgyvendinti, savus jaukiai sužadinti – mikliai sukelti, senesniesiems tėvynainiams šių dienų lietuviškosios jaunuomenės ryškius siekius tautiškumui gaivinti

– kelti, Tėvynės laisvei – nepriklausomybei atstatyti, nepalaužiamą – nepakreipiamą savųjų gajumą įtikinamai – aiškiai parodyti, į save patraukti šalstelėjusį, tolstelėjusį...

Tiesa, čia be rūpesčių yra dar ir atsakomybės. Tačiau, kame be jos tie gyvieji reikalai?

Lietuvės – lietuviai savo tautos garbingoj protėvių praeityje kaip ir nėra susidūrę su nenugalimomis kliūtimis; joms kilus, nėra neviltyje mostelėję rankomis. Joms – jiems nepritrūko drąsos. Pakako ryžto. Nepristigo atsidėjimo, narsumo. Nugalėjo. Išsilaikė.

Argi šių dienų lietuvių skautiškoji jaunuomenė atsimestų nuo ilgus amžius kurto, visokiose kryžkelėse iki šiolei išsaugoto, tyliai – ramiai, bet giliai širdin įsmeigto, lakaus proto apgaubto, gero vardo.

Ir rūke – tamsoj spindis protėvių – tėvų vardas, kilnus – doras, jums viltingai patikėtas.

Argi mūsų jaunuomenė protėvių kelius – takus užleis, piktžolėm užželdys, ar savais kreivais takais ims eiti? Ne, skautiškoji jaunuomenė pažįsta save. Žino savo vietą. Jaučia didingas pareigas. Mato, kur eiti, kaip eiti. Jau moka. Bet ir dar mokosi eiti. Ir remiasi praeitim. Ir drąsiai apdairi šiandien. Įgimtas protas jos neapleidžia. Ji pati jo nesikrato. Iš aplinkos visokių paakinimų ji geresnius atsisijoja.

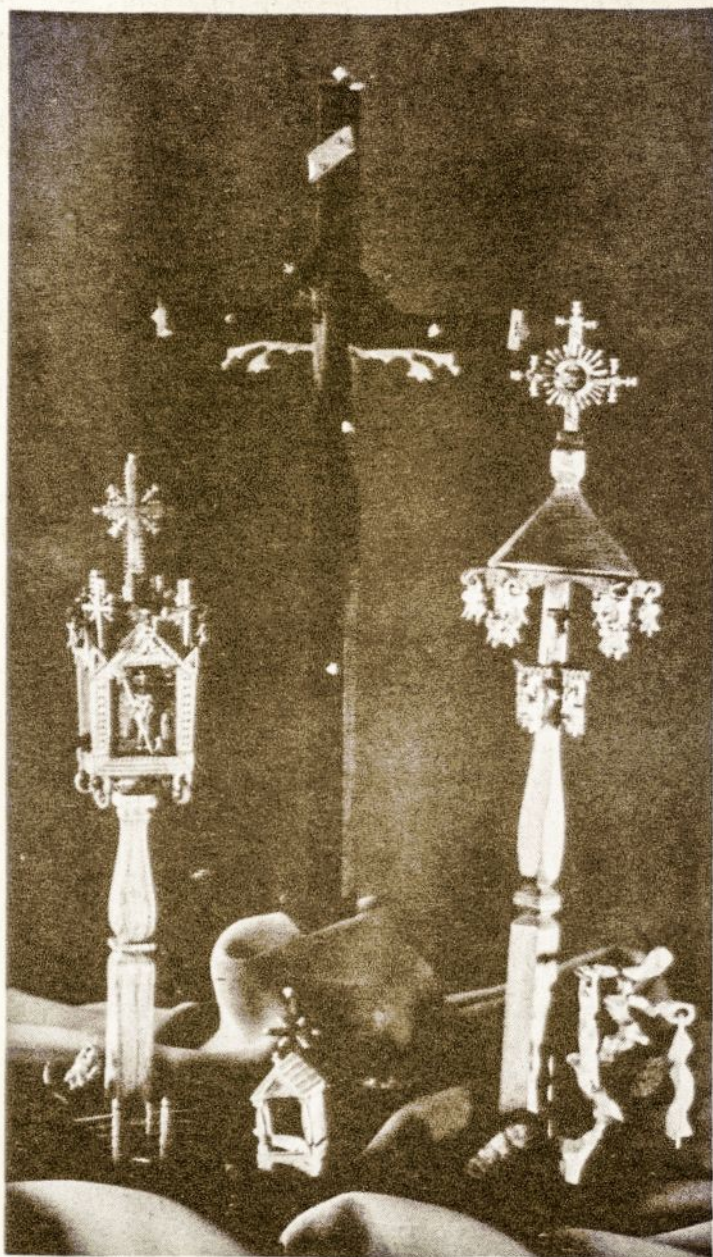
Juk toki jaunuomenė ir pati netaps pašlijus ir tėvų Tėvynės – savos Lietuvos – neapleis.

Nereik pamiršti ir giliai skaudžių priešgynybių ar tai pačios Lietuvių tautos netolimaj praeityje ar ir mūsų pačių gyvenime dabar.

Bet ir dėlto reik tarp skaudaus liūdesio, tuoj jaunatvišku džiaugsmu atsipeikėti. Jis paakina – padrąsina, jėgas tikrina priespaudai nustumti, nusiminimui nepasiduoti. Vien nusiminimas nepadės. Neleisk ilgai gailioms ašaroms skruostais riedėti, – iš širdies gelmių trykšdamos jos greit praplauna skausmo aptemdytas akis, – tuo jų darbas baigtas. Tuoj vėl blaiviai – drąsiai žvelk paskatintas, vėl kibk į darbą su dar labiau nepalaužiamu atkaklumu, nepamiršdamas, jog darbas – tai pats gyvenimas, jog tik darbas tėra gyvenimui reikalingas. Darbo visokio daug. Dirbk sau, saviškiams, Tėvynei, atpildo nereikalaudamas.

Ir dar pavasariško džiaugsmo. Tas darbas iš gyvenimo išstumiamam – išeinančiam ūmai pragiedrina rūscią aplinką. Stiprėja viltis ... Ar ne džiaugsmas, kai į tikrąjį gyvenimą besiveržianti akyloji jaunuomenė leidžia pasitikėti savu visur prakilnumu, lakiu pranašumu.

Išaušo pavasaris, vis tebeaušta dienos, atnešdamos vis kitus darbus, vis kitus rūpesčius. Nuoširdus darbas džiausmą

Gyvenimo kryžiai

Ig. Končiaus drož.

gilų teikia. Švelnus džiaugsmas ir nykų gyvenimą gaivina – skaidrina.

Tad, dirbkite ir džiaukitės patys. Neatsilikis ir kiti: jūsų darbais pasidžiaugs, pagyvės, pašvelnės. Prašvis iš eivių akys, tautos reikalų kelyje pamačius ryžtingos jaunuomenės gausių būrių damias gretas.

Ig. Končiaus.

AMERIKOS ŠVIETIMO KRYŽKELĖ

R. Bartuškienė

t. n. Ramutė Bartuškienė šiuo metu studijuoja vokiečių kalbą ir literatūrą Illinois Universitete Urbanoje ir ruošiasi magistro laipsniui. Ji taip pat dėsto vokiečių kalbą universitete ir aktyviai veikia ASS.

Besidarbuodami įvairiose vidurinio mokslo įstaigose, neretai sustojame ir pažvelgiame į šių įstaigų pagrindus. Išoriniai mūsų akį patraukia gražūs pastatai ir modernūs techniniai įrengimai. Bet, giliau pažvelgę, pamatome žemą mokslo lygį, mokytojų dalinį nesugebėjimą ir dažną mokinių sauvaliavimą. Savaimė bandome lyginti šio krašto švietimo filosofiją su europietine sistema ir randame daug pagrindinių skirtumų.

Kadangi Amerikos kultūra buvo sudaryta iš europinės kultūros fragmentų, tai ir pirmoji švietimo sistema buvo perimta iš Europos. Ši griežta švietimo filosofija yra šiandien vadinama tradicine, ir daugumoje veidų sukelia smerkiamą išraišką. Pedagoginės priemonės praeitą šimtmetį, bendrai imant, buvo dažnai per daug griežtos ir per daug vargino mokinius. Praeito šimtmečio antros pusės nauji psichologijos srities tyrimai patraukė pedagogų dėmesį ir mokinys pamažu pradėjo kilti kaip individas. Jau 1882 metais vokiečių Wilhelm Preyer parašė knygą "Die Seele des Kindes", kuri buvo išversta į anglų kalbą ir plačiai paplito Amerikos pedagogų tarpe. 1900 metais Ellen Key išleido savo "The Century of the Child". 1895 metais National Education Association suorganizavo daug vaiko fizinės, protinės ir moralinės būklės tyrimų. Buvo bandoma giliau pažinti skirtumus mokinių tarpe, pajavairinti mokyklų programas ir pagrįsti metodiką tiek sudominimu, tiek darbštumo

reikalavimu. Tai buvo pirmieji pasikeitimo ir pažangos požymiai, rodę pastangas sukurti Amerikos švietimo sistemą pagal naujuosius socialinius ir psichologinius reikalavimus.

Deja, įsigalėjus progresyvistų sąjudžiui, šis normalus ir tvarkingas išsivystymas buvo išbloktas iš vėžių. Per pastaruosius keturis dešimtmečius progresyvistų idėjos buvo taikomos švietimo darbe ir šiandien matome baimę keliančius rezultatus.

Naujos ideologijos atsiradimas visada sukelia palinkimą nematyti nieko vertingo praeityje ir visai nepripažinti priešingų argumentų. Taip ir šiuo atveju, tradicinio švietimo trūkumai tapo visuotinio puolimo objektai, o ne pagalba naujos filosofijos pradams išugdyti. Tradicinis švietimas buvo juodinamas kaip bespalvė monotonija, kuri nieku neprišidėjo prie pasaulio civilizacijos išsivystymo. Naujoji pedagogų karta su entuziazmu pagavo šias idėjas ir, kaip atsakymą į tradicinio švietimo autoritetinę ir griežtumą, iškėlė absoliutinės laisvės garbinimą. Pasiremdami šūkiiais, kad švietimo tikslas esąs pagerinti visuomenę ir jos tapusavio sugyvenimą ir galimai pilniau išvystyti individą pagal jo asmens gabumus, jie pirmoje vietoje griežtai pasisakė už žmogaus charakterio ugdymą. Jų manymu, žmogaus pilnutinis ugdymas turįs būti pagrįstas tikrais gyvenimiškais patyrimais. Paskiros mokslo šakos buvo sujungtos, ir buvo bandoma klasėje suorganizuoti gyvenimiškas situacijas, kurias mokiniai, čia pat klasėje, galėtų išgyventi. Skaitymo medžiaga, aritmetika, istorija ir geografija buvo pritaikyta šitai mokslo sistemai. Logiškai sustatytos mokslo prog-

ramos buvo panaikintos ir situacijos buvo organizuojamos žiūrint mokinių esamų interesų. Egzaminai taip pat buvo panaikinti ir vietoje jų mokytojai rinko situacinius atžymėjimus, kurie turėjo parodyti mokinio charakterio ir asmenybės vystymosi pažangą.

Toks palaidos ir nesistematiškos medžiagos mišinys laikinai patenkina mokinio interesus, bet nepalieka gilaus ir vertingo įspūdžio mokinio intelektui. Progresyvistai čia klydo, atiduodami mokinio auklėjimą į jo paties rankas. Mes visi gerai žinome, kiek daug neįdomaus darbo reikia atlikti šiandien, kad rytoj galėtume naudotis įdomiais rezultatais. Bandydami pirmoje vietoje patenkinti mokinių interesus, progresyvistai turėjo dažnai keisti dalyko kryptį ir klasėje pateikti tik pabiras. Mokslas neteko testinumo ir mokiniai besiblaškydami nebesugebėjo surasti mokslo tikslo. Nors progresyvistų pagrindinis tikslas ir buvo ugdyti pilnutinę žmogaus asmenybę, tačiau jie to nepasiekė. Mokiniai neįgijo nei pagrindinių dalyko žinių, nei pagarbos autoritetui, nei, pagaliau, prisitaikymo visuomeniniam gyvenimui, nes buvo leidžiama per daug sauvališkumo.

Nors ir ne visos Amerikos vidurinės mokyklos buvo galutinai perdirbtos pagal progresyvistų idėjas, dauguma vistiek buvo tų idėjų paliestos. Beveik kiekviename valdinėje vidurinėje mokykloje rasime daug dėstomųjų dalykų, kurie yra pritaikyti mokinio bendram pralavinimui (pav. "Self - appraisal" ar "Citizenship"), o matematika ir svetimų kalbų pritraukia vis mažiau ir mažiau mokinių. Algebra, geometrija, fizika ir lotynų kalba ypatingai nukentėjo. Nuo 1934 metų šių dalykų besimokančių mokinių skaičius mažiau vis smuko. Deja, patys progresyvistai nenori matyti savo klaidingų įsitikinimų ir net pačiose aukščiausiose pedagoginėse sferose yra asmenų, kurie vis dar su dideliu entuziazmu palaiko progresyvistinę švietimo filosofiją. Yra sakoma, kad mokinių nesiinteresavimas griež-

taisiais mokslais kaip tik parodo, jog švietimas atlieka savo uždavinius pagal šių dienų visuomenės reikalavimus, nes, besiruošdami savo profesijai, tik mažas procentas gilinsis į šiuos mokslus. Yra bandoma patenkinti daugumos mokinių kasdieninius reikalavimus. Yra bandoma jiems suteikti informaciją, kurias jie galėtų panaudoti savo kasdieniniam gyvenime. Šitokios nuomonės parodo, kad gana daug aukštai stovinčių pedagogų yra smarkiai nusistatę prieš žmogaus intelekto lavinimą.

Toks griežtų standartų atsisakymas, mokytojų perdidelis švelnumas ir mokyklos medžiagos palengvinimas, žinoma, buvo bandymas prisitaikyti prie mokinių daugumos, prie jų norų ir gabumų. Gabeji mokiniai niekada neturi progos pilnai savo gabumus išvystyti, nes jie turi taikytis prie tų, kurie neturi noro pasinaudoti net ir tuo, kas jiems ir tokia palengvinta forma duodama. Tokios pažiūros buvo pagrįstos gana demokratišku visuotinio švietimo principu. Deja, šis palengvintas visuotinis švietimas nuvedė per toli – vidutiniškumas įsigalėjo kone visuotiniai.

Praeitų metų politiniai ir technologiniai įvykiai smarkiai sukretė Amerikos švietimo sistemą, ir skubiai bandoma atstatyti tai, kas per 40 metų buvo sistemingai griunama. Tai geras reiškinys, kuris ilgainiui, gal ir atneš gerų rezultatų. Šis normalesnės pažiūros grįžimas į pedagoginį pasaulį sudaro gerą progą Amerikai susikaupti ir susidaryti sveiką švietimo filosofiją. Daugiausiai pasikeitimų, žinoma, turėtų būti daroma vidurinių mokyklų lygyje. Vaikystė yra naujų, vaikų, atradimų ir susipažinimo su pasauliu amžius. Todėl ir mokslo srityje pradžios mokyklos ir turėtų daugiau dėmesio kreipti į mokinio sudominimą, jo supažindinimą su pasauliu ir jo veržlumo bei kūrybingumo patenkinimą. Gi vidurnes mokyklos turėtų atsisakyti dabartinio savo lygio – vaikystės tęsimo – ir duoti mokiniui tvirtus visų specifinių mokslų pagrind-

dus. Tik su plačiu, tvirtai įsisąmonintu žinių kompleksu mokinys saugiau jausis universiteto aplinkoje ir bus pilnai pasiruošęs gilinti savo žinyną pasirinktoje mokslo šakoje.

Kyla klausimas, kur pradėti šitas reformas: ar pačioje vidurinėje mokykloje, ar mokytojų ruošime? Kadangi dėstymo metodas ir klasės atmosfera esminiai pri-

klauso nuo mokytojo, pradžia turėtų būti daroma mokytojų paruošime. Turėtų būti perteikiami sveikesni metodikos bei mokslo žinių pagrindai. Tiktai tada, kai pats mokytojas giliai įsisąmonins mokslą, ypač savo specifinės šakos, vertę visuotinio išsilavinimo plotmėje, Amerikos švietimo santvarkos turinys galės pilygti jos išoriniam patrauklumui.

SKAUTYBĖ KASDIENAI EMIGRACIJOJE

Rimvydas

Ruduo – geriausias laikas prisiminimams “austi”. Savais keliais beklaidžiodamos, mintys iškėlė iš užuomaršos naujus prisiminimus apie Kauno lietuvių skautų pradininkus, kurie 1919 - 20 m. pirmąsias savo sueigas, daugiausiai sktn. Kosto Jurgėlos vadovaujami, darė Gardino bei Mapų gatvėse tuo metu buvusiose mokyklose. Daugiausiai tai buvo “Saulės” gimnazijos (vėliau I Valstybinės ir “Aušros” vardo) tuometiniai III - a ir III - b klasės mokiniai, kurių gana gausus būrelis, jau kaip abiturientai, 1924 metais atėjo į Universitetą ir suorganizavo Studentų Skautų Draugovę, dabartinio Akademinio Skautų Sąjūdžio pirmtakūnę. Ta pirmoji skautiška organizacija Lietuvos Almae Matris sienoje iš pat pradžių buvo griežtai atsiribojusi nuo bet kurios politinės srovės. Jos nariai, iš pat pradžių, skaitė, jog Lietuvos skautai turi eiti Lietuvos bei lietuvių tautos gerovės keliais ir kad kiekvienas lietuvis skautas turi, visų pirma, būti sąmoningas patriotas.

1919 - 20 metais pirmiesiems lietuviškiems skautų vienetams, lygiagrečiai Kaune organizavosi žydų skautai, vadovaujami Michelio bei Bereznickio ir rusų skiltis, o vėliau ir draugovė, kuriai vadovavo du broliai Sokolskiai. Tuos žydų bei rusų skautų vienetus Kaune organizavo jaunuoliai, kurie buvo gimę Lietuvoje ir kurie į skautų eiles pateko, kaip ir tuometiniai

Lietuvos Skautijos organizatoriai - pirmūnai, Rusijoje, kur juos buvo nubloškusi I Pasaulinio Karo audra. Laikui bėgant įvairiai keitėsi tų nelietuviškų skautų likimo keliai, tačiau tada tie vienetai gyveno ir veikė Baden - Powell'io dėsniais ir skautininkai Michelis bei Sokolskis buvo lojalūs Lietuvai. Jiems obalsis “Tamauti Dievui, Tėvynei bei Artimui” nebuvo tušti žodžiai. Bet su lenkais, arba, tikriau pasakius, su sulenkėjusiais lietuviais, kurie išsižadėję lietuviškumą, dėjosi esą lenkai, buvo kitaip!

Tais laikais Kauno lenkų (vad. Stankevičiaus) gimnazijoje, o taip pat (kiek silpniau) ir Panevėžyje bei Ukmergėje, buvo pradėta taip pat organizuoti lenkų “harcerzų” draugovė. Tačiau tai nebuvo skautai tikrąja žodžio prasme, lygiai kaip ir pačios Lenkijos visa “Harcerze” organizacija, kuri buvo sukurta tariamai Baden - Powell'io nurodytais dėsniais, tačiau skautų vardo atsisakiusi, berods 1911 metais, nes lenkams Baden - Powell'io nuostatai atrodė per mažai patriotiški, o esmėje ... trukdė pasireikšti tipingam lenkų šovinizmui. Jie patys pasistengė net ir išorine forma išsiskirti iš skautų, nes, vietoje plačiabrylės skautiškos skrybelės, pradėjo dėvėti lenkišką “rogatyvkę” ir saljutavo tik dviem pirštais, sakydamiesi, jog jiems tamavimas Artimui esąs “antraeilis” reikalas. Pačioje Lenkijoje, beveik iš pat

pradžią, "harcerz'ai" palaikė glaudžius ryšius su "Sakalo" bei "Strzelc'ų", o vėliau ir su grynai karinėmis organizacijomis, kaip "Legionai" bei P.O.W. (Polska Organizacja Wojskowa – Lenkų Karinė Organizacija). Kaune, tada lenkų "harcerz us" organizavo daugiausia mokytojas J. Niekrasz, kuris, kaip vėliau paaiškėjo, buvo vienas svarbesnių P.O.W. organizatorių Lietuvoje. P.O.W., būdama slapta lenkų karinė diversinė organizacija, ruošėsi ir siekė sugriauti vos tik atgimusią Lietuvos Nepriklausomybę, ruošėsi pavergti Lietuvą lenkams. Tie besiorganizuoją "harcerze" vienetai, ypač Kaune ir Panevėžyje, iškart buvo įtraukti į tą slaptą, antilietuvišką P.O.W. veikimą. Laimei, visas P.O.W. sąmokslas Lietuvoje laiku buvo susektas ir jo dalyviams, kurie nesuspėjo pasprukti iš Lietuvos, teko už savo priešvalstybinę veiklą atsakyti teisme. Čia "harcerze" daugiausia buvo P.O.W. ryšininkais. Kitaip tariant, skautybės dėsnių visumos išskraipymas neišvengiamai privedė prie visiško nukrypimo nuo skautiško kelio. Tie, Kaune bandyti organizuoti "harcerze" savo elgesiu parodė, jog nei jie, nei patys lenkai niekad nesuprato Baden - Powell'io skautybės nurodymų, kad skautai visur yra savo krašto patriotai.

Iš tiekos metų atstumo žiūrint į praeitą Lietuvos skautų kelią, galima pasakyti, jog lietuviai tuos nurodymus gerai suprato. Užtat, šiandien, kai lietuviškoji skautija gali egzistuoti tik emigracijoje, tas klausimas lietuviams skautams nesudaro jokio sunkumo, net ir labai nacionalistiškuose kraštuose.

Jau pat pirmaisiais Lietuvos Skautijos egzistavimo metais, ypač vyresnieji, skautai stengėsi aktingai prisidėti prie Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo. Gi tuometinė Kauno lietuvių skautų vadovybė beveik visa atsidūrė Lietuvos savanorių, pirmųjų karių bei Karo Mokyklos kariūnų eilėse. O Klaipėdos sukilimo metu 1923 metais, jau visoje Lietuvoje atsiradę, greta šaulių skautai veržte veržėsi dalyvauti Klaipėdos krašto išvadavime. Tie patys reiškiniai, tik kur kas platesniu mastu, pasireiškė skautijoje, kai Lietuvą vėl okupavo rusai. Tada skautai ėjo į partizanų eiles ir ginklu kovojo dėl Lietuvos Laisvės, nesigailėdami savo gyvybės.

Tas Lietuvių skautų patriotiškumas, gili meilė Laisvajai Lietuvai, siejosi ne tik su Skautijos Kūrėjo Baden - Powell'io nurodytais dėsniais, bet ir su didelių Lietuvos vyrų, Nepriklausomos Lietuvos ideologijos kūrėjų - rašytojų, kaip Vaižganto, Smetonos, Putvinskio, Vydūno pasisakymais bei rašiniiais. Čia kaip tik lietuviams skautams itin gerai buvo suprantami mūsų filosofo - rašytojo Vydūno žodžiai, kai jis sakė, jog negalima eiti Amžinybės keliu ir tamauti Dievui netamaujant drauge Tėvynei bei žmonėms, t. y. Artimiems. Dar daugiau tokių posakių rasime pas Lietuvos Šaulių Sąjungos kūrėją Vladą Putvinskį, ypač ten, kur jis kalba apie savitą, individualų kiekvieno lietuvių patrioto kelią, kelią kasdieninėje veikloje, kai visus klausimus tenka spręsti pačiam, nes niekas iš šalies nepadės jų išspręsti. Tada, sakė Putvinskis, kiekvienas lietuvis turįs, pasikliudamas Dievu, viską daryti taip, kad jo veiksmai būtų geri Lietuvai ir lietuviams!!!

Štai kodėl Lietuviai skautai visuomet galėjo ir gali burti savo eilėse visus tuos, kurie tikrai patriotiškai galvoja ir kurie patys mokėsi bei kitus mokė eiti tikrai lietuvišku keliu patiems, nesivadovaujant bei nelaukiant kieno nors komandos, pavidimo ar leidimo. Visa Lietuvių skautijos, o ypač Akademinės Skautijos veikla kiekviename žingsnyje įrodo, kad jie visur ir visuomet, visomis savo išgalėmis, stengėsi būti tikri Lietuvos patriotai. Tas požymis buvo neatskiriama susietas su Laisvosios Lietuvos Skautijos gyvenimu. Dar labiau jis turi būti susietas su emigracine lietuvių skautų veikla. Tai turi būti svarbiausias kasdieninės Lietuvių skautų, o ypač Akademinės Skautijos, veiklos požymis.

Štai kaip atrodo prisiminimai skauto, kuris nuo paskutiniojo Karo laikų, net iki šių metų pradžios buvo visiškai atskirtas ne tik nuo lietuvių skautų gyvenime, bet ir bendrai nuo bet kokių lietuvių ar net lietuvių kalbos! Ir tik šiomet, atsiradęs Laisvojo Pasaulio žemėse, gavo nors šiek tiek susipažinti su emigracine Lietuvių skautų, o ypač akademikų skautų veikla ir tai tik iš (emigracinės) spaudos bei paskirų brolių - skautų laiškų!

Tokioje aplinkoje buvus, po tiek laiko, daug kas rodosi kitaip. Tada, it iš tolo,

A. Gulbinsko nuotr.

Čikagos jūrų skautų parodėlę "skautoramos" metu apžiūrinėja j.v.s. K. Aglinskas, konsulas dr. P. Daužvardis, j.v.s. A. Aglinskas ir Skautams Remti Dr. jos pirm. dr. Št. Biežis.

lengviau yra pastebėti daugelio dalykų geras ir blogas puses, savybes. Atsiradęs Vakaruose, tikrąja žodžio prasme, pradėjau "ryti" lietuvišką emigracinę spaudą, net ir už praeitus laikus. Džiaugiasi, joje rasdamas bet kokias žinutes apie lietuvius skautus, o ypač apie skautus akademikus ir čia pat lyginau mūsų senus skautų akademikų bei dabartinius, emigracinius akademikų kelius. Su džiaugsmu galima konstatuoti, jog esmėje *tai yra tas pats senas, "Ad Meliorem", Studentų Skautų kelias*. Nėra jokios abejonės, kad mūsų emigracijos akademinė skautija ne tik gerai suprato, bet ir puikiai mokėjo įgyvendinti aukščiau minėtus Vydūno žodžius.

Tai turėtų būti itin svarbu visam mūsų emigracijos akademiniam jaunimui, pirmiausiai pašauktam saugoti mūsų emigracijos lietuviškumą, pašauktam sąmoninti lietuvius, kuriuos likimas nubloškė į svetimuosius kraštus, kad jie visur ir visad atsimintų esą lietuviai, vienos seniausių Europos tautų palikuonys, kurių ta tauta visad yra ir bus reikalinga!

Studentų Skautų Draugovė, o vėliau Korp! Vytis buvo pasistačiusios sau uždaviniu padėti "lyginti" Lietuviškos Skautijos kelius, "skautiškus kelius"! Šiandien tas uždavinys prasiplėtė. Šiandien skautai akademikai turi tuos kelius taip lyginti, kad jie apimtų visą mūsų akademinį jaunimą, o lietuvių skautų eilės – visą mūsų emigracinį jaunimą. To kelio ryškiausias kelrodis yra kaip tik gilus patriotizmas, toks patriotizmas kaip jį suprato Putvinskis, Vydūnas, Vaižgantas. Toks patriotizmas, už kurį savo jauną gyvybę paaukojo vytielis filisteris inž. Juozas Milvydas.

Tas kelias gali būti vienok įgyvendintas ne skambiais obalsiais, deklaracijomis, iškilmingomis šventėmis, stovyklomis, bet kasdieninėmis smulkmenomis. Šventės, iškilmės, pasirodymai gali būti vien tos kasdieninės skautiškos veiklos apyskaita, praeitojo kelio apžvalga, naujų darbų gairės. Gi kasdieninė skautiška veikla visų pirma pasireiškia kasdieniniais lietuvių skauto darbais.

Tos kasdieninės skautiškos veiklos turinį gal geriausiai apibūdina Korp! Vytis senjoro pasižadėjimas, kuriame kiekvienas vytielis, tarp kita ko, pasižada, kur bebūdamas, skiepyti savųjų tarpe tautinį solidarumą ir meilę lietuviui kiekvienam lietuviui.

Lietuviškas skautas, o pirmoje eilėje vytielis, savo kasdieninį darbą atlieka kuo geriausiai ir kartu rūpinasi, kad ir kitas lietuvis, lietuviškas taip pat elgtųsi. Atsidūrę emigracijoje, esame Lietuvos bei lietuviškų reikalų ambasadoriai. Visur, viską turime atlikti kuogeriausiai, nes esame lietuviai! Mūsų vardas, turi būti mūsų požymis, mūsų markė. Tada ir silpnesnės dvasios lietuviams nekils pagunda gėdytis lietuvių vardo. Skautai, o ypač skautai akademikai, čia gali būti geriausi "pradininkai", nes tokia veikla yra jų kasdieninė veikla! Lietuviškas skautas visuose lietuvių reikaluose ieško visų pirma to, kas kelia ir stiprina lietuviškumą, tarpusavį lietuvių solidarumą, mums taip labai reikalingą!

Idealių žmonių, kurie nedarytų klaidų, nėra. Tačiau, solidarumui stiprinti pirmiausia patarnauja kėlimas viso to, kas jungia visus lietuvius, kas yra jų veikloje teigiama, o ne tai, kas yra neigiama. Skautas žino, jog priekaištavimas, kaltinimas visuomeninėje veikloje bet kokią paklydėlį pataisyti mažiausiai padeda.

Trisdešimts devyni lietuviškos skautiškos veiklos metai aiškiai parodė, kad patriotiškumas ir gili Lietuvos meilė, pateiktos mūsų jaunimui "skautiškoje uniformoje", geriausiai išlaikė visų audrų egzaminus. Šiandieną, neabejotina, jog mūsų emigraciniam jaunimui tą patriotiškumą, lietuviškumą geriausia skiepyti skautybės "švirksliu", skiepijant tuos "vaisčius" kasdien.

Skautas yra tolerantingas, bet jis niekad nebus beprincipiškas, o tai kaip tik ir reiškiasi tvirtu ir nuolatiniu savo nusistatymo laikymusi. Lietuvos skautų akademikų kelias parodė, jog to judėjimo eilėse gali būti ne tik vaikai, jaunimas, bet ir suaugę žmonės, dažnai apkrauti daugybe kasdiniųjų rūpesčių, įvairiausios pasaulėžiūros sekėjų. Užtat skautams, kaip paskiriems žmonėms, nėra svetimi ir politinių grupių veikimo keliai. Tačiau skautas savo veik-

lą sieja su tokia pasaulėžiūra, kuri visų pirma, net ir menkiausiose smulkmenose aukščiau viso kito stato Lietuvos bei lietuvių reikalus, o tik paskui partinius, grupinius, nes kitaip jis jau nustotų buvęs skautas. Čia dar prisideda įvairių kontinentų bei kraštų skirtingumai, bet ir čia lietuvių skauto kelias yra visur vienodas. Kitaip tariant, skautai, kaip paskiri žmonės, nevengia net ir partinės veiklos, bet griežtai atsiriboja nuo tokios partinės veiklos, kuri, bet kokia forma, savo partinius reikalus stato aukščiau bendrų visų lietuvių reikalų!

Mūsų rašytojai Jurgis Baltrušaitis bei Oskaras Milašius, Nepriklausomos Lietuvos valstybiniame gyvenime suvaidino didelį vaidmenį, kaip diplomatai puikiai gindami Lietuvos reikalus, tačiau tarptautiniame forume jų žodžio klausytasi labiausiai dėl to, kad jie tame forume buvo žinomi kaip rašytojai. Kultūrinės veiklos plotmėje vertinamas paskiras žmogus, jojo kūryba, o tik paskui žiūrima į tai kokia "galia" stovi jo užpakalyje. Užtat mums, lietuviams emigrantams, svarbu turėti kuo daugiau tokių lietuvių, kurie būtų žinomi ir tarptautiniame forume, pirmiausia kaip pasaulinės kultūros vertybių kūrėjai. Toje plotmėje mes kaip tik geriausiai galime patarnauti Lietuvos išvadavimo reikalui. Tai būtų mūsų emigracinės veiklos "kopėčių viršūnės". Bet mūsų veiklos "kopėčios" gali turėti daug, net labai daug "pakopų". Svarbu, kad tos "pakopos" būtų stiprios. Čia kaip tik ir grįžtame prie to, kad kiekvienas skautas lietuvis ne tik savo darbą, kasdieninį darbą, atlieka kuo geriausiai, bet irgi stengiasi, kad ir kitas lietuvis savo darbą atliktų kuo geriausiai, kad kiekvienas lietuvis kuo labiausiai būtų išlavintas, kuo geriausiai pasisavintų pasaulio mokslo bei kultūros vertybes, kad paskui visas savo žinias, bei visą savo patyrimą geriausiai galėtų panaudoti Nepriklausomos Lietuvos labui.

Tačiau kasdieninėje veikloje skautai ne tik stengiasi daryti gera, bet kartu dar kovoja su sutinkamomis negerovėmis. Negalime pasakyti, kad jokių negerovių neturėjo Nepriklausomos Lietuvos gyvenimas, bet nemaža jų turi ir mūsų emigracinis gyvenimas! Šmeižtas, pavydas, apsileidi-

Iškylo s lauželis

V. Stasiškio nuotr.

mas, “ sąskaitų suvedimas ” ar net visiškai nuo lietuviškų reikalų atšalimas, kyštekys iš visos mūsų emigracinės spaudos skilčių. Tokiais keliais buvo nukeliamą net įvairūs mūsų politiniai veikėjai. Tie keliai niekad nebuvo ir niekad negali būti skautiški keliai. Skautai akademikai puikiai žino, jog tikslingiausiai ir sąžiningiausiai “ sąskaitas suveda ” istorija, kuri atsijoją visus “ pelus ”. Tai nereiškia, kad skautai nerašo ir neduoda būsimajai istorijai medžiagos; – jie rašo objektingai! Kasdieniniame gyvenime su tuo visų siejasi dar viena savybė: mokėjimas džiaugtis bet kurio lietuvių laimėjimais, mokėjimas paremti kiekvieno lietuvių darbą, ypač tokį, kuris gali prisidėti prie Lietuvos vardo išskėlimo. O šiandien čia dar daug yra abejingumo, o neretai net ir pavydo. Esame tie “ išrautieji iš savosios žemės ” ir, gal dėl to, turime visokių “ kompleksų ”, “ suakmenėjusių pažiūrų ”,

kurių “ senesnieji ” aklai laikosi, o “ jaunesnieji ” demonstratyviai atmeta, nutolsta. Dalimi taip atsitiko todėl, kad neturėjome savo vientisos ideologijos, savo Vieno Ideologinio Autoriteto!

Atrodo vistiek, kad tam avimas “ Dievui, Tėvynei ir Artimui ” ir darymas visko “ Ad Meliorem ” gali būti kiekvienam lietuviui emigrantui artimiausias kelias. Taip bent atrodo skauto akimis ir galvosena žiūrint. Gi lietuvių skautų, o ypač lietuvių skautų akademikų kasdieninis uždavinys būtų daryti taip, kad tas kelias ir tikrovėje taptų visų mūsų emigrantų kelias. Tada tikrai, dauguma dabar mūsų emigraciniame gyvenime pasitaikančių “ visuomeninių negerovių ” savaime išnyktų.

Gal kas pasakys, jog tai tėra fantazija, tuščios svajonės! Ne! Tai yra realus tikslas ir realus kelias, kuriuo skautai, ypač skautai akademikai, eina nuo senai. Reikia tik apie tai kasdien, smulkmenose atsiminti ir veikti.

DAIŅŲ MOKYMAS ESAMOMIS SĄLYGOMIS

Faustas Strolia

Daina jau visais laikais vaidino svarbų vaidmenį lietuvių gyvenime. Lietuvis dainoje išreiškėdavo ir džiaugsmą, ir skundą, ir ilgesį, ir visa, kas jo širdžiai buvo artima ir brangu. Tą patį suaugęs su savo krašto gamta, jis rasdavo įvairiems gyvenimo momentams daug gražių palyginimų gamtoje, sukurdamas vaizdingų epitetų, metaforų, hiperbolių ir kt. Gyvendamas sunkius priespaudos laikus, lietuvis nesiliovė dainavęs ir kūręs naujų dainų. Kiek privengdamas apie savo sunkią dalią tiesioginiai dainoj pasakyti dažnai vartodavo metaforas.

Daug tų dainų, sukurtų ankstyvesnių tautos nelaimių metu, tinka ir šiems laikams. Jos dainuojamos su dideliu įsijautimu Lietuvoje ir šiandieną, randama jose nusiramimo ir paguodos. Ten, savame krašte supa lietuvių jaunuolių tie patys laukai, miškai, upės ir ežerai. Jis girdi gegutės liūdną kukavimą, lakštingalos ir vyturio giesmes ir tylų putinėlio su šermukšnele pasikalbėjimą. O svarbiausia, jis girdi savo tėvus ir visą aplinką lietuviškai kalbant ir dainuojant.

Kas kita su mumis. Mes esame nuolatini sietimųjų įtakoje. Radijas ir televizija užpildo didžiąją dalį mūsų laiko, kur nieko nėra lietuviško, o gera klasikinė muzika – ir ta pati “sacharinu pasaldinta” – tik labai retomis progomis perduodama. Patiems tėvams televiziją kas vakarą stebinti, nebelieka laiko su vaikais užsiimti, nei juos lietuviškai pakalbinti. O apie lietuvišką dainą išvis nebegali būti jokios kalbos!

Dar ir savito veido neturi nelietuviai mokslo draugai dažnai paskatina gėdytis to, kuo mes turėtumėm, kaip garbingos tautos vaikai, didžiutis. Tad iš kur bręstantis lietuviukas turi įgyti muzikinį skonį, pamėgti liaudies dainas, kurių ir melodijose ir žodžiuose tiek nuoširdumo, tyrumo,

švelnios lyrikos, nuosaikiai išreikštos vidinės šilumos, jei nei namie, nei mokykloje, nei visoje aplinkoje niekas to skonio nelavina? Todėl visai nenuostabu, kai mūsų nevienas jaunuolis tariasi esąs modernus ir toli pažengęs, pamėgęs “rock and roll”, o paneigęs “atsilikusį” liaudies meną ar klasikinę muziką.

Jei nenorime būti savo tautai paženklinami mirties ženklu, turime visi aktyviau jungtis į lietuvišką gyvenimą. Mūsų liaudies dainos, kaip ir visa liaudies kūryba, turėtų skambėti nevien parengimuose, minėjimuose, bet turėtų būti kasdien puoselėjama šeimose, kaip nepakeičiama tautinio auklėjimo priemonė. Maironis savo eilėraštyje “Tėvynės dainos” taip vaizdžiai nupiešė lietuvių, kokia ji buvo ir turėtų būti.

... Dūzgeno plonas, baltas drobes,
Ir koja suko ratelius,
O iš karštos, jaunos krūtinės
Skambėjo dainos sidabrinės.

Mums šiandien nebūtina sukkti ratelį, dūzgenti drobeles, bet reikia padėti visas pastangas, kad sužadintume meilę lietuviškai dainai. Tėvai turėtų protarpiais patys lietuviškų dainų namuose padainuoti. Ypač motinų mažiesiems niūniuotos dainos kiekvienam palieka taip giliai širdyje. Reiktų nusipirkti ko daugiau gerų lietuviškų plokštelių, ir dažnai jas pagroti. Neduoti savo jaunimui pilnos valios prieš televizijos. Nesigėdyti priklausyti su savo vaikais tam pačiam chorui, jei jaunuolių balsai ir silpnai. Leisti vaikus vasarą stovyklauti tik grynai lietuviškose stovyklose. Skautų sueigose ir visokiuose subvimuose dainuoti ko daugiau dainų. Organizuoti lietuviškų dainų pamokas, skatinant mūsų jaunimą jose gausiai dalyvauti. Rengti lietuviškas jaunimo pamaldas, kur būtų tik lietuviškos giesmės.

J. Tamulevičiaus nuotr.
Čikagos studentai Midway aredrome "pasitiko" Sovietų Sąjungos ambasadorių J.A.V. M. Menshikov.

Norint išmokyti jaunuolį dainų jo gyvenimui, reikėtų atsisakyti nuoketurbalsio dainavimo, nes retai gyvenime pasitaiko, kad suėitų keturi skirtingi balsai, mokėtų gerai savo partijas ir iš karto dainuotų. Gi susiėjus dviem ar trimis, vis trūks kažko ir nebus skambėjimo. Todėl esamose sąlygose liaudies dainos turėtų būti mokomos vienu ar dviem balsais, iš kurių vienas vedamasis, o kitas – "turavojantis".

Pratinti vaikus lietuviškai dainuoti reikėtų iš mažumės. Tada vaikui visai nesvarbu, kodėl mes tą ar kitą dainą dainuojame. Ką jaunas išmoksta ir prie ko pripranta, pasidaro gražu ir širdžiai malonu. Vėliau jau galima atskleisti lietuviškos dainos turtus, tiek žodžiuose, vaizdingumo ir emociingumo priemonėse, tiek melodikoje ir nepaprastame ritmo padalinime. Mūsų laikų modernistai muzikai ilgai ieško tokių ritminių formų, ką mūsų mažai temokyta liaudis buvo senai jau sukūrusi. Bet ir anksčiau, romantizmo laikotarpyje, lietuvių liaudies dainos buvo atkreipusios dėmesį tokių didelių žmonių, kaip Lessing, Goethe ir Herder, savo paprastumu, natūralumu ir tikru, nuoširdžiu pergyvenimu.

Dainas reikėtų parinkti tokias, kurios šiandien yra gyvos, kur nors dainuojamos.

Kas iš to, jei jaunuolis susikraus nemažą lietuviškų dainų kraitį, bet negalės jokia me lietuviškame subuvime jo pritaikyti. Turint mintyje tą ypatingą aplinką, kurioje kiekviename žingsnyje mūsų ausį formuoja rėžią džiaz garsai, kada daugelis mūsų prieauglio nebeįstengia suprasti, dėl ko tėvai jį lietuviškas pamokas iš viso siunčia, reikėtų džiaugtis, jeigu jie dar nori lietuviškai dainuoti. Norint, ypač vyresnius, sudominti lietuviška daina, reikia lankstumo, apdairumo, kantrybės ir kartais atlaidumo; su jaunesniais lengviau savo liniją pravesti. Tat netikslu būtų versti dainuoti tokias dainas, kurioms jausti jaunimo didelį pasyvumą ar net tam tikrą pasipriešinimą. Iš keliolikos dainų vis susidarys graži jų puokštė, kurios pasieks jaunimo sielos gelmes. O varu verčiant, galima susilaukti tik priešingų rezultatų.

Dar kiek daugiau apie mano siūlomas gyvas, dainuojamas dainas, kad nebūčiau klaidingai supastas. Juk paskutiniojo karo metu, ir po karo, mūsų kraštą kelis kartus nusiaubus svetimųjų kariuomenės ir mums patiems atsiradus svetimoje aplinkoje, yra atsiradę daug naujų dainų. Kai kurios jų parašytos liaudžiai svetimais, gramozdiškais rimuotais ketureiliais, o jų me-

lodijose tikrai nėra nieko lietuviška, pvz.:
 Neišaik, neišaik, Toli už girių, Jau ruduo
 atėjo. Sugrįžki jaunyste ir pan. Jos nere-
 prezentuoja mūsų liaudies dainų, ir jų ne-
 reikėtų mokyti. Lietuviškų liaudies dainų
 priedanga, mes tokiomis dainomis smarkiai
 žalojame savo lietuvišką veidą. Tačiau,
 daug kur galima jas girdėti dainuojant, o
 ir iš mūsų jaunimo daug kas yra jas išmo-
 kęs ir pamėgęs. Kova prieš tokias dainas
 pati sunkiausia, nes, kas jau kartą ką nors
 širdimi pamėgsta, sausi argumentai retai
 padėtį bepakeičia. Tik vieną gali dainavi-
 mo mokytojas ir skautų draugininkas: tokių
 dainų pats nemokyti ir netoleruoti.

Netikslu būtų taip pat, atsižvelgiant į są-
 lygas, mokyti jaunimą tokių dainų, kuriose
 vartojama daugybė nesuprantamų, dabar
 nebenaudojamų žodžių. Tai dažnai pasi-
 taiko senovinėse dainose. Tokios dainos
 geriau tiktų lietuvių literatūros pamokoms,
 atskirai paskaitai, negu dainavimo pam-
 kom. Jaunimas turi suprasti dainuojamos
 dainos mintį ir atskirus žodžius. O tokių
 dainų turime pakankamai.

Jei mes pajegsime šio krašto verpetuose
 ir sukuriuose bent tiek uždegti jaunimo šir-
 dis lietuviškai dainai, turėsime laimėjimą
 lietuvių tautai.

NAKTIES SIDABRAS

V. Mičys

*Mėnuo savuoju sidabru aplieja
 Užmigusį pasaulį: miestus, vandenį, miškus.
 Per amžius siunčia šviesą odisejon
 Nuskaidrint žemės ilgesį, svajones ir sapnus.*

*Tas pats mėnuo pasaulį padalina
 Į baltą naktį ir šešėlį, mindomą žmonių.
 Ir taip keliauja per dangaus mėlynę
 Nebaigęs darbo: neapšvietęs žemės nei žvaigždžių.*

*Duosnia ranka, trumpam nusidabruoja
 Žmonijos laimę, džiaugsmą, ilgesį melsvų naktų.
 Letai, ligistu žvilgsniu žemei moja,
 Vargdieniams siųsdamas sidabrą sapno alpimu.*

*Aušra mėnulio tik nevertina darbų
 Ir žadina vargšus iš sidabruotųjų sapnų.*

PASTABOS

v. s. S. Kairys, LSB Vyr. Skautininkas

O kaip ten su ideologija?

Aktyviai skautavus daugiau kaip 30 metų, skautų organizacijoje užaugus ir subrendus, keista pasidaro, kai išgirsti svarstant, kas yra skautybė – ideologija, ar tik šiaip ore pakibęs auklėjimo metodas?

Priimant antrąją pažiūrą, atrodo, kad per tuos visus ilgus metus žaidėme mazgais ir gairėmis, statėme tiltus, dėvėjome uniformas vien raumenims pamankštyti, paparaduoti, linksmi laikui praleisti, be tikslo ir prasmės. Dėl to, aišku, ir išaugome šiaip sau apibaltinti “ grabai ”, be jokių pažiūrų svarbiausiais buitės klausimais, žmonės be principų, net netinką jokiai politinei ar pseudopolitinei suaugusių (tikrai rimtai!) bendruomenei ...

Lyg tai nebūtų buvę mūsų vadovų mums nuo vaikystės diegiama, kas yra skautų šūkis, kas yra įstatai. Lyg tai tuo visu turiniu nebūtume visai gyvenę ar būtume laikę jį nereikalingu, skautybę niūriai temdančiu balastu. Lyg tai, jau paaugę, nebūtume supratę, kad mūsų organizacijos tikslas yra “ pagal Roberto Baden-Powell’io skautybės sistemą auklėti lietuvių jaunimą religingais savo konfesijos nariais, dorais, kilnios dvasios, tvirto bū-

do, sveikais žmonėmis, sąmoningais lieviais ir naudingais piliečiais ” (LSS Statutas).

Aiškiau, atrodo, ir negalima nusakyti, kas esame, kurėjome, einame ir eisime. O čia dabar, staiga, neaišku!

Mūsų organizacijos šūkis ir įstatai tiksliai nusako mūsų pasaulėžiūrą, ir 50 metų patirties metodai ir priemonės padeda ją skiepyti jaunuosiuose.

Kad kartais per mazgelius pamirštame pagrindinius tikslus savo ir bemiukų gyvenime, laikykime tai žmogišką silpnąbę, taisytina klaida, nukrypimu nuo organizacijos nustatytų tikslų. Kiekvienas toks sąmoningas skautybės “ pasilengvinimas ”, kai iš jos išleidžiama tai, kas asmeniškai nepatogu ir tingu atlikti, meta dėmę visai organizacijai, daro žalą jauniesiems. Tokius reiškinius pašalinis (dažniausiai nedraugiškas) stebėdamas, gauna linksmą progą šūktelėti: “ Žiūrėkit, štai, skautai jaunimui nieko gero neduoda, neauklėja, netgi savo ideologijos neturi! ”

Ar tik ne geriausiai Skautybės [kūrėjo ir jo sukurtos organizacijos ideologiją nusakė šie jo paties žodžiai: “ Man tikrai keista, kad žmonės, kurie save laiko gerais krikščionimis, susidūrė su tokiais

sunkumais (" audra šaukšte "), dažnai užmiršta pasistatyti vieną paprastą klausimą: " Kaip gi Kristus būtų tokiomis aplinkybėmis pasielgęs?, – ir taip pasielgtų. Išbandykite tai ateityje, kai turėsite sunkumų ar abejonių, kaip pasielgti " (Cituota iš F. E. L. Coombs, The Scoutmaster's Five Minutes, Kanados Sk. Assoc. laida.)

Tokiu ideologiniu keliu veda savo jaunimą viena iš anglosaksų sk. organizacijų. Tai B. - P. kelias – atremiant kiekvieną savo žingsnį į mūsų Dieviškojo Šefo pėdsakus žemėje, šv. Evangelijoje ir Jo nuostabioje gamtoje. Šis kelias yra aukščiau visų žmogaus sukurtų esamų ar būsimų kultūrų, kurios keisis milijonams jaunimo juo žygiuojant, kad tik tie, kuriems pavyzdžiu pareiga švytėti, nesvyruotų.

Sėkmingas draugininkas

Ramiais susikaupimo momentais draugovės sueigoje, ar grįžtant namo plačiuoju keliu iš iškylos, jis stebėdavo savo berniukus ... ir mintimis matydavo ne išsidraikiusiais plaukais Joną, bet jauną architektą, namų statytoją, kaip ir jo tėvas; ne judrų Petrą, bet energingą jauną prekybininką; ne Jurgį, bet jauną ūkininką; ne Algį, bet ramų, augaloto ūgio dvasininką; – visus juos, jei jam pasiseks savo dalį į jų gyvenimą įnešti, tiesius,

teisingus, patikimus vyrus, gerus piliečius, malonius artimui bičiulius.

Jei jam pasiseks savo dalį į šių berniukų gyvenimą įnešti. Kokia kartais didelė atsakomybė. Ir sėkmė daugiausia priklausys nuo to, *kas jis pats yra*. Dėl to, ir akys, grįžtant iš iškylos, dažnai nukrypsta į pušų viršūnes: " Dieve, padėk man atlikti savo pareigą taip, kaip geriausiai galiu ".

Jis buvo sėkmingas draugininkas.

Perėmęs draugovę turėjo tapti specialistu skautavimo technikoje: stovyklavime, virime, gamtos pažinime, orientacijoje, mazgų rišime ir t.t. Jam sekėsi, iš to ir džiaugsmo turėjo.

Jis buvo sėkmingas draugininkas.

Dalis tos sėkmės buvo bemiukuose sukeliamas išpūdis, kai jis kalbėdavo sueigoje ar iškylose, – ir, galų gale, ne tai, *ka* jis kalbėjo, bet tai, *kaip* jis kalbėjo. Jam kalbant apie garbę, galėdavai jausti, kad jis pats neabejotinai garbingas; jam kalbant apie tiesumą ir ištikimybę, galėdavai jausti, kad jis pats neabejotinai tiesus ir ištikimas; jam kalbant apie Dieviškosios Globos žmogui reikalingumą, galėdavai jausti, kad jis pats ją rado savo asmens gyvenime ...

Taip, laisvai verčiant, F. E. L. Coombs aptaria sėkmingą draugininką aukščiau minėtoje knygelėje, skirtoje Kanados Sk. Assoc. skautininkams.

Čikagos skautų - čiu " skautoramos " užbaiga

A. Gulbinsko nuotr.

V. Bacevičiaus nuotr.

Iš Clevelando skautių
"Kaziuko" mūgės

rajone, kurį labiausiai pažįstu, kuriame gyvenu. Mano akyse išaugo čia v. s. E. Putvytės išaugintas jaunų vadovių skaitlingas būrys. Šiandien iš Atlanto rajono dvelkia Juratės ir Kastyčio pasaka, jaunų vadeivų šeimos Elės ir Algio vadovaujamos.

O broliai Vyčiai ir Skautininkai tai tikrieji riteriai. Jų pagalba ir globa ateina vis tokiu momentu, kada ji labiausiai reikalinga; kėdė, kavos puodukas, mašina atsiranda vos tik pagalvojus. Žiūrėdama į tuos rūpestingus brolius, į jų jaunus vyriškus veidus ir suvargusias nuo sunkaus darbo rankas, į jų švelnų rūpestingumą, pagalvoju: "Visa tai daug vertingiau, kaip banalus svetimos padangės riterio "korsažas", kuriuo susižavėjusios mūsų mergaitės, kartais elegantiškumo stokojančios, brolių "kelmu" mini. Bet tik trumpam. Kai brolių gretos jautriai užtraukia didingą dainą, grįžta ašarodama sesutė prie "kelmo" ir "mielu broliu" šimtą kartų pavadina.

Suvažiavimai atskleidžia jaunųjų gyvenimą, kuriame daugiau kieta darbo, pasišventimo ir savęs išsižadėjimo nei pramogų. Kai jauni studijuoją prašo pašnekesių apie "Mūsų uždavinius" ar "Metodinius ir psichologinius skautiškų šakų

skirtumus", optimistinis nusiteikimas neleidžia pritarti pesimistų verkšlenimui, kad jaunimas eina šunkeliais, kad tolsta nuo savo kamieno.

Vyresniųjų uždavinys *ne primesti pamėgtuosius receptus, bet padėti pažinti pagrindinius principus ir metodus*, kad jaunimas pats galėtų savo problemas spręsti palaipsniui, vieną po kitos, pagal gyvenimo plėtoją.

Jubiliejinių Metų ženklas. Paruošta J. Metų ženklo programa iš 40 punktų – iš keturių dalių – dešimtmečių; čia skautės turės progos ieškoti ir rasti svarbiausius įvykius Lietuvos ir skautiškame gyvenime. Tai Seserijos Jubiliejinis žaidimas, į kurį įsijungs visų spalvų kaklaryšių sesės, mažos ir didelės – žaidimą pradėsime Tautinėje Stovykloje, baigsime lapkričio mėn.

"Gintaro Ženklo" vadovių mokykla jau gavo gintarines rūteles. Pirmąją vadovių laidą norime išleisti Tautinėje Stovykloje. Vadovės, atlikusios pirmą ir antrą uždavinį raštu, TS turės progos atlikti praktinę dalį, tam jos iš anksto pasiruoš, – atlikdamos trečio uždavinio darbą. Vadovių mokyklos biuletenis "Gintaro Karoliai" paruoštas ir greit pasieks nekantraujančias vadoves.

IDEOLOGIJOS IR METODO SANTYKIS

K. Palčiauskas

Norint aptarti skautų ideologijos ir skautiško metodo santykį, pirma reikia nusistatyti, kas yra skautų ideologija ir kas yra skautiškas metodas. Neieškant filosofinių aptarimų, skautų ideologiją reikėtų suprasti kaip *damią grupę idealų, kuriuos skautai ypatingai vertina, ir savo dvasinėmis ir fizinėmis jėgomis stengiasi jų siekti, prie jų artėti, kiek pajėgiama, realizuoti gyvenime.* Jei sakome "idealų", tai suprantama, kad tai kalbama apie vertybes kasdieninėje gyvenimo realybėje nesutinkamas, bet žmonių širdis viliojančias ir protus žavinčias, ir tuo būdu skatinančias prie jų artėti, derintis ir siekti. Taigi, skautų ideologija ir nustato vyriausiosius ar pagrindinius *skautybės tikslus*, kurių organizacija ir jos nariai turi siekti. Gi skautiškas metodas – tik *būdas bei tvarka*, kaip skautų organizacijos narius vesti į skautų ideologijos nustatytą tikslą. Jei skautų ideologija yra organizacijos esmė, turinys, siela, tikslas, tai skautiškas metodas tėra tik veikimo būdo ir priemonių derinys skautų ideologijai įgyvendinti.

Savo prigimtimi ir savo esme skautų ideologija ir skautiškas metodas nėra vienos plotnės dalykai. Metodas tik tarnauja ideologijai, ideologija netarnauja metodui. Todėl jiedu negali būti lyginami ir vertinami tais pačiais kriterijais.

Skautiškas metodas net gali tarnauti neskautiškų sąjūdžių ideologijų įgyvendinimui, pav., hitlerjugendo, ballilų, komjaunuolių organizacijų. Todėl skautų ideologija gali egzistuoti be skautiško metodo, o skautiškas metodas – be skautų ideologijos. Tiek ideologijos, tiek metodo elementai egzistavo savarankiai dar prieš skautybės atsiradimą. B. - Powell'is tik suderino jau egzistavusius idėjinius

ir metodinius elementus į *skautišką auklėjimo sistemą*. Todėl skautybės charakteristika ir susideda iš abiejų – ideologijos ir metodo požymių. Jų atskyrimas – sužalotų arba net ir panaikintų skautybę, kaip skautišką auklėjimo sistemą. Eliminavę vieną ar antrą, gausime ką tik norime, tik ne skautų organizaciją. Atskirų tautų skautų organizacijų ir net vienos tautos atskirų vienetų skautiškas charakteris įvairuoja tarp šių dviejų polių. Kraštutinumai reiškiasi nukrypstant daugiau į ideologiją ar daugiau į metodą. Kraštutiniai metodo šalininkai net tvirtina, kad skautybė tėra tik auklėjimo metodas. Norint šio tvirtinimo vertingumą suprasti, reikia atsakyti į klausimą: ar B. - Powell'is suformulavo skautų ideologiją?

Taip, B. - Powell'is suformulavo skautų ideologiją labai paprasta kalba. Skautų šūkis – Dievui, tėvynei ir artimui, – įstatai ir įsakymai duoda pilną ir gilų skautų ideologijos turinį. Tose paprastose formulėse kiekvienas gali rasti skautų ideologijos apimtį ir aukštumas pagal savo intelektualinį pajėgumą ir paslankumą tais dalykais domėtis.

Jei B. - Powell'is sako, kad skautas ištikimas Dievui, reiškia, kad skautu gali būti tik tas, kas principiniai yra teistas, tikis Dievą. Nei ateistai, kurie atmeta Dievo buvimą, nei agnostikai, kurie iš principo nesidomi Dievo buvimu, todėl nei neigia nei teigia Dievo buvimą, pagal B. - Powell'į negali būti skautai. Iš to išeina, kad skauto pozicija Dievo ir religijos atžvilgiu yra teigiama ir aktinga. Tačiau B. - Powell'is nekuria atskiros skautiškos religijos, nei rekomenduoja kurią egzistuojančią religiją. Kaip skautas turi pažinti ir garbinti Dievą – paliekama jo asmeninės religijos, kuriai skau-

Montrealio "Neringos" skaučių tunto vadija.

tas priklauso, išaiškinimui ir praktikai. Logiškai, iš šio principo išplaukia tolerancijos idėja, kuri turi reikštis tarp įvairių religijų vienoje skautų organizacijoje.

Jei B. - Powell'is sako – skautas ištikimas tėvynei, tai tuo pačiu susaisto skautą su jo tauta ir valstybe. Čia įeina tautinio ir valstybinio auklėjimo idealai ir uždaviniai. Ir čia pirmoje vietoje stovi tamavimo savo tėvynei pareiga. Skautybei nerūpi, kaip tvarkyti tėvynės reikalus – tai praktiškas politinių partijų darbas. Skautybės tikslas yra ugdyti ištikimybę tėvynei. Kai subrendęs skautas ims reikštis politinėje veikloje, tada jis turės progos parodyti savo ištikimybę tėvynei dideliuose dalykuose. Argi šių tautinio ir valstybinio auklėjimo idėjų neužtenka jaunų skautų ideologijos rėmuose?

Jei B. - Powell'is sako, kad skautas yra bičiulis savo artimui, tai suprantaime, kad žmonių bendravimo negali varžyti nei rasiniai, nei luominiai, nei klasiniai skirtumai. Bičiuliškumas turi išlyginti visus skirtumus. Amerikiečiui skautui ir juodaodis turi būti bičiulis, o hitlerinės Vokietijos vokiečiui skautui (tada

skautai buvo panaikinti) ir žydas buvo bičiulis. O jei prie to dar pridursime, kad skautas padeda artimui, ypač silpnesniams, ar tai nėra didelis socialinis idealas, kuriuo verta žavėtis ir kurio verta siekti?

Baigiant galima padaryti šias išvadas:

1. Savo prigimtimi ir savo esme skautų ideologija ir skautiškas metodas nėra vienos plotnės dalykai, todėl jie negali vienas antro pavaduoti ir negali būti vertinami tais pačiais kriterijais.

2. Skautų organizacija yra ideologinė organizacija, turinti griežtai ir aiškiai formuluotą ideologiją.

3. Skautų ideologiją formulavo B. - Powell'is.

4. Skautų ideologija ir skautiškas metodas abu drauge sudaro pilną skautybės charakteristiką.

5. Skautų ideologija nesiriboja viena kuria religija, todėl skautų ideologijos formulavimas yra galimas ir ne vienos religijos ribose.

6. Skautų ideologija yra pilna nors ir neformuluoja žmogaus antgamtinių tikslų, palikdama tai padaryti atskiroms religijoms.

SESIŲ TEISINĖ PADĖTIS

16 Pasaulinė Skaučių Konferencija nutarė šitaip pakeisti IV - ajį Konstitucijos nuostatą, liečiantį skaites, esančias svečiam krašte:

1 str. Skaitės priklauso Pasaulinei Sąjungai per pripažintas Tautines Sąjungas tu kraštu, kuriuose jos gyvena.

(Tokia pripažinta Tautinė Sąjunga toliau bus vadinama "svečiamosi kraštu" (hostess country)).

2 str. Tačiau, esant tam tikroms aplinkybėms, mergaičių grupės (skaitės ar kandidatės) gali priklausyti Pasaulinei Sąjungai:

A. per pripažintą Tautinę Sąjungą ne to krašto, kuriame jos gyvena, arba

B. registruodamosi Pasauliniame Biure.

A. Priklausymas Pasaulinei Sąjungai per pripažintą Tautinę Sąjungą ne to krašto, kuriame jos gyvena

1. Svečiamosi krašte, turinčiame pripažintą Taut. Sąj., mergaičių grupės tam tikromis aplinkybėmis gali priklausyti kuriai nors kitai pripažintai Tautinei Sąjungai, jeigu su tuo sutinka svečiamosi kraštas.

2. Svečiamosi krašte, neturinčiame pripažintos Taut. Sąj., mergaičių grupės gali priklausyti kurio nors kito krašto Tautinei Sąjungai, gavus visų tuo paliestų Tautinių Sąjungų sutikimą.

B. Registravimas Pasauliniame Biure.

1. Krašte, kuris turi pripažintą Tautinę Sąjungą:

Svečiamosi kraštui sutikus, mergaičių grupės gali registruotis Pasauliniame Biure, jeigu priklausymas sveč. krašto Taut. Sąjungai, ar per kurią kitą pripažintą Tautinę Sąjungą yra neįmanomas arba netinkamas.

2. Krašte, kuris neturi pripažintos Tautinės Sąjungos:

Mergaičių grupės gali registruotis Pasauliniame Biure, jeigu priklausymas per pripažintą Tautinę Sąjungą yra neįmanomas arba netinkamas (in appropriate).

B. 1 ir B. 2 str. apimtos mergaičių grupės bus vadinamos Tarptautiniais Vienetais.

Mūsų skaučių vadovams būtų naudinga šiuos nuostatus pastudijuoti, nes jie mus tiesioginiai liečia.

P. Molio nuotr.

Worcesterio "Žalgio" stovyklos komendantas s.v. sl. A. Glodas ant stovyklos pionierių pastatyto virvinių tilto.

DRAUGOVĖS VADIJA

V. Stasiškis

Draugovės vadija yra pagrindinė draugininko darbo sritis. Jos tinkamas panaudojimas labai palengvina draugininko darbo našumą, kartu užtikrindamas geriausius rezultatus.

Vadijos darbą tenka skirstyti dviem pagrindinėmis sritimis. Tai yra: a) mokymas, b) dr - vės administravimas.

Baden - Powell'is pataria būsimam draugininkui steigti dr - vę, sudarant būrelį iš kokių 10 berniukų (ar mergaičių) ir iš jų paruošiant ir atrenkant skiltininkus ir paskiltininkius. Atseit, būsimasis dr - kas šiuo laikotarpiu dirba kaip skiltininkas. Jis, žinoma, turi būti pakankamai susipažinęs su skautiškuoju metodu ir turi turėti pakankamai technikinių žinių iš skautamokslis srities. Tik tada, kada jo skilties skautai (ar skautės) yra įpusėję bent II pat. laipsnio programą, jis leidžia jiems pradėti organizuoti savo skiltis. Jų turimos žinios jau įgalins juos parengti kandidatus įžodžiui. Svarbesnius dalykus, kaip antai, įstatus ir įžodžio prasmę, paaiškins pats dr - kas dr - vės sueigų metu.

Taip dirbant, dr - vės vadija sudaro tą vadinamąją " skiltininkų skiltį ", kurioje atliekamas visas skautiškojo instruktavimo darbas, kur skiltininkai ir paskiltininkiai įsigyja visas skautiškas žinias ir jas neša savo skiltims. Skiltininkų skilties veikimas užtikrina nuolatinę pažangą dr - vės veikime. Skiltininkų skiltis daro savo sueigas, kurių metu jos " skiltininkas " moko patyrimo laipsnių dalykų, einamos specialybės ir t.t. Ta skiltis daro ir išskylas, kurių metu išeinama lauko programa, mokomasi ir žaidžiama lauko žaidimai, dirbami pionierijos darbai. Taip įgytas žinias skiltininkai taiko savo skilčių darbe. Pradžioje jie gal seks tiksliai skiltininkų skilties sueigų pavyzdį, jas kartodami su savo skiltimis, tačiau vėliau, įgiję daugiau patyrimo, jie jau pradės savo sueigas planuoti patys, remdamiesi savo platesnėmis žiniomis ir jas taikydami sa-

vo skilčių individualiems reikalams, atskirų skautų asmenybei bei padarytai pažangai.

Tačiau dr - vė nėra vien mokomoji institucija. Ji yra gyvu draugystės ir bendrų tikslų ryšiu sujungta berniukų ar mergaičių grupė. Kaip ir visose gyvose jaunimo grupėse, dr - vėje yra pilna sumanymų, reikalų, problemų ... Visa tai sprendžiama dr - vės vadijoje, visam tam duodamas pavidalas, visa derinama į darnią vienumą.

Vadijos posėdžiuose dalyvauja dr - kas, adjutantas, skiltininkai, mažesnėse dr - vėse gali dalyvauti ir paskiltininkiai. Pradžioje, iki skiltininkai mažiau patyrę, posėdžiams pirmininkauja dr - kas, tačiau stengdamasis įtraukti į galimai aktyvesnį dalyvavimą visus skiltininkus. Vėliau, vadijai labiau įsitraukus į darbą, posėdžiams pirmininkauja kuris vienas skiltininkas. Jeigu reikia pasisakyti kuriuo klausimu, savo nuomonę pirmiausia reiškia jauniausias. Posėdžių metu visa išdiskutuojama visai atvirai ir laisvai. Skiltininkai posėdyje atstovauja ne *savo* nuomonę, bet *skilties*, todėl jie ją turi žinoti. Nutarimai daromi balsų dauguma ir skiltininkai privalo tuos nutarimus ištikimai vykdyti, nors jie ir neatitiktų jų asmeninės ar jų skilties nuomonės. Draugininkas diskusijose dalyvauja santūriai, savo nuomonės neprimeddamas, ir net leisdamas padaryti nedideles klaidas, kad skiltininkai iš jų pašimokytų. Tačiau, jis turi ir veto teisę. Ši teisė yra labai reikšminga, tačiau ją reikia naudoti ypatingai atsargiai, nes skiltininkai gali pasijusti, kad jų vaidmuo dr - vės gyvenime yra bereikšmis, ir tuo gali netekti noro dirbti.

Dr - vės vadijos posėdžių eiga, jose vykusios diskusijos, reikštos nuomonės ir t.t. yra slapti. Tai yra visų posėdžio dalyvių *garbės reikalas*, kad iš ten niekas nebūtų išnešta į viešumą.

Didžiąją daugumą nutarimų paskelbia savo skiltyse patys skiltininkai. Tai pa-

kelia jų orumą skautų akyse, tuo lengvina ir jų darbą. Tik kai kurie, bendro pobūdžio nutarimai skelbiami dr - ko dr - vės sueigoje.

Kas svarstoma dr - vės vadijos posėdžiuose? Visa, kas rūpi dr - vei ir jos skautams. Nustatomos įvairių kvotimų datos ir vietos, nustatomos varžybų sąlygos, stovyklų ir iškylų datos ir programos, pasiskirstoma darbu ir uždaviniais rengiant dr - vės vakarą, susitariama, kaip sudaryti dr - vei lėšų ir kam bei kuriuo būdu jas panaudoti, išsiaiškinama, kurias specialybes skautai nori išlaikyti ir kur rasti instruktorių joms pasirengti ir t.t. ir t.t.

Adjutant (arba ir kiekvienas skiltininkas paeiliui) rašo posėdžio protokolą, kuriame trumpai žymi kas svarstyta ir kas nutarta.

Vadijos posėdžiai turėtų būti šaukiami bent kartą per mėnesį. Posėdį pradeda pirmininkaujantis dr - kas ar skiltininkas. Paskaitomas praeito posėdžio protokolas. Skiltininkai padaro savo skilčių veiklos trumpą apžvalgą. Svarstoma skautiškoji pažanga, naujų skautų priėmimas, iškilę drausmės klausimai. Draugininkas painformuoja apie tunto vadijos nutarimus, kiek jie liečia draugovę. Numatoma ir aptariama veikla ateinančiam mėnesiui. Skiltininkai iškelia savo skilčių sumanymus įvairiais reikalais. Nustatoma sekančio posėdžio data ir vieta, ir posėdis uždaromas. Tai tik pavyzdys posėdžio dienvakarkei.

Planuojant dr - vės veiklą, skiltininkai patiekia skilčių ar savo sumanymus, tačiau, darbo sklandumo sumetimais, dr - vės veikimo planą sudaro dr - kas su adjutantu, bet ne visa dr - vės vadija.

Pagaliau dr - vės vadija atlieka dar labai svarbią garbės teismo funkciją. Anglų skautai dr - vės vadiją išviso vadina "Court of Honour" - garbės teismu. Dr - vės skautų elgesys, skautiškuoju masteliu vertinamas, vienaip gali atrodyti suaugusiam, kitaip bendraamžiui bemiukui ar mergaitei. Tie patys skautai vienaip žiūri į suaugusio vadovo reagavimą, ir kitaip į saulygių reagavimą. Jų padarytas neskautiško poelgio pasmerkimas turi daug didesnės auklėjamosios reikšmės, kaip suaugusio "primesta" bausmė. "Garbės teismas"

gali spręsti naujų kandidatų ar iš kitur ateinančių skautų priėmimą, garbingų žygių ar negarbingų poelgių atžymėjimą ar pasmerkimą ir to atžymėjimo ar pasmerkimo formas. Kai kuriose dr - vėse vadija net sprendžia skautų iš dr - vės pašalinimą; tačiau to negalima rekomenduoti, nes pašalinimas yra skaudi ir sunki operacija, kurią retai galima patikėti pilnai nesubrendusiems berniukams ar mergaitėms.

"Skiltininkų skilties" ir administracinio pobūdžio sueigos galima ir jungti, jei laikas leidžia. Labai naudingos būna ir dr - vės vadijos iškylos, kur prie vakaro lauželio sukuriama tikra vadijos vieningumas, kur yra pakankamai laiko išsikalbėti ir vienas kitą pažinti bei suprasti.

Norėdami, kad mūsų skautybė būtų tikra, kaip ją sukūrė B. P. ir kaip ji paplito pasaulyje, turime žiūrėti, kad išlaikytume skautiškosios ideologijos pagrindus ir kad taikytume skautiškąjį darbo metodą. O tai yra skilčių metodas. Čia ir buvo patiekta trumpa to metodo taikymo apžvalga, kiek jos turi žinoti ir taikyti savo darbe draugininkas.

Plačiau šį klausimą pastudijuoti galima naudojantis šiais leidiniais.

R. Baden - Powell. SKAUTYBĖ BERNIUKAMS.

R. Baden - Powell. SKAUTŲ VADOVUI, arba ta pati knyga anglų kalba AIDS TO SCOUTMASTER-SHIP.

Roland Phillips. SKILČIŲ SISTEMA. HANDBOOK FOR SCOUTMASTERS. Amerikos skautų leidinys.

★ ★ ★

LSS TIEKIMO SKYRIUS atgaivino savo veiklą ir platina skautų, skaučių ir jūrų skautų uniformos ženklus ir kai kuriuos leidinius.

Skaučių rūtelės - . 50, skautų lelijėlės - . 50, s. vyčių lelijėlės - . 50, jūrų skautų ženkl. - . 70, jūrų budžių ž. - 1.00, metinės žvaigždutės - 0.15, penkmetinės žvaigžd. - 0.25, tautiniai skydeliai - 0.25, skilties, dr - vės ir laivo knygutės - 0.75, skautiški vokai ir laiškams popierius (po 6) - 0.25. Leidiniai: A Visit with Lithuanian Girl Guides - 0.50, White Badge (LSBrolijos) - 1.00, B. Stundžio Buriavimas ir jūrininkystė - 2.00, J. Augustaitytės-Vaičiūnienės Žvaigždėtos naktys - 1.00.

Užsakymus kartu su pinigais siųsti šiuo adresu:

A. Augustinas, 4612 S. California Ave.,
Chicago 32, Ill., U. S. A.

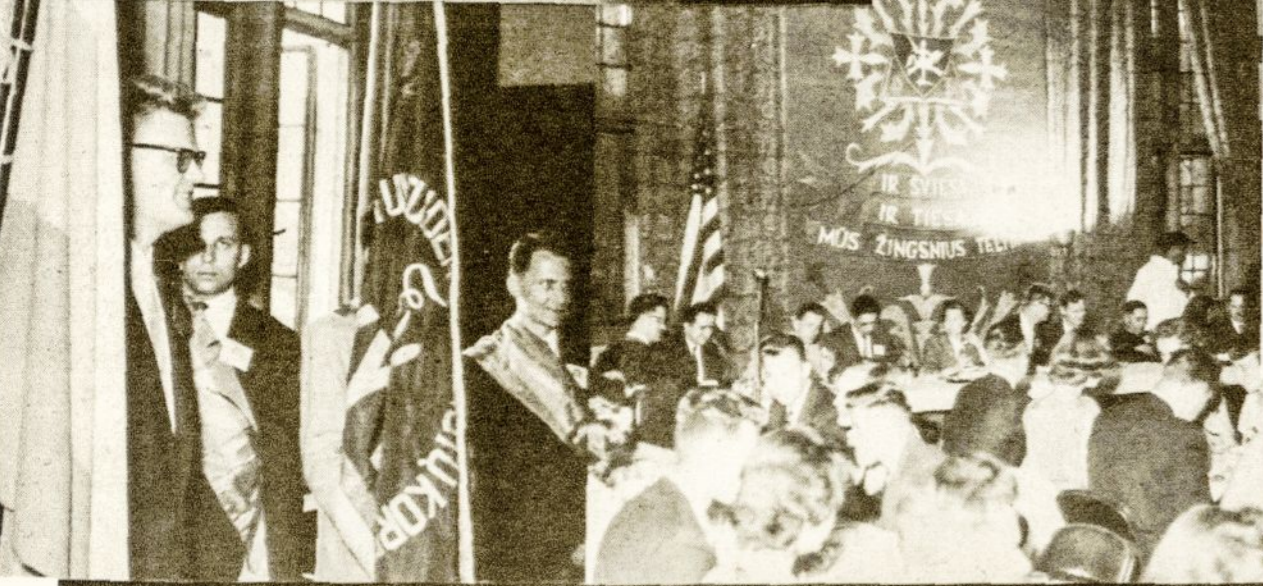

URBANA 1958.V.10-11

A.S.S. SUVAŽIAVIMAS

NUOTRAUKOS:
J. TAMULEVIČIAUS
R. VISKANTOS

ĮVYKIAI IR KOMENTARAI

ASS visuotinis suvažiavimas, įvykęs gegužės mėn. 10 - 11 d. d. Urbanoje, praėjo tikrai smagia nuotaika. Puikus, pavasariškas oras padėjo sukurti malonią atmosferą tačiau, esminiai, suvažiavimą reikia vertinti kaip aukšto akademinio lygio dvasinę šventę. Keturios kruopščiai parengtos paskaitos suteikė progos susikaupiti, pagalvoti ir praturtino mūsų žinių lobyną. Jos įrodė teigiamą ASS posūkį į savo narių intelekto gilinimą. Taip pat malonu buvo apžiūrėti ASS narių meno parodėlę, kuri parodė, kad turime nemažą meno srityje kūryba besireiškiančių narių. Gausus dalyvių skaičius iš įvairių Amerikos vietovių, ir net iš Kanados, sukūrė šio suvažiavimo dvasią, kurios jaunatviškumas aiškiausiai atsispindėjo dainose ir rateliuose šeštadienio vakare. Visų dalyvių nuoširdi padėka priklauso ASS Urbanos skyriui, kurio visi nariai, beveik be išimties, įdėjo daug triūso ir pastangų suvažiavimo pasisekimui užtikrinti. Gal vienintelis suvažiavimo minusas buvo laiko stoka; nuo to ypač nukentėjo diskusijos, o po taip turiningų paskaitų minčių netrūko. Vistik, reikėtų numatyti pakankamai laiko ir organizacijos reikalams spręsti, kad nereikėtų minutes skaičiuoti. Gal vienintelė išeitis, atsižvelgiant į intelektualinės programos išplėtimą, būtų, rasti būdą suvažiavimui paskirti tris dienas. Raginame visus suvažiavimo dalyvius išsivežtas mintis apgalvoti ir aptarti, o sprendimo ar sintezės ieškoti susirinksime vasaros stovykloje.

★ ★ ★

Maloni staigmena įvyko ASS suvažiavimo Urbanoje vakarienės metu: buvo paskelbtas ASS grožinės literatūros konkursas bei skiriamos premijos už geriausią prozos ir poezijos kūrinį. Konkurso sąlygos ir visos smulkesnės informacijos skelbiamos šiame M. V. numeryje. Toks konkursas ypatingai džiugina, nes tai įrodo ASS susidomėjimą lietuviškos kultūros dinamiskumu ir aiškiai skatina narius ugdyti savo kūrybinius sugebėjimus. Nors gal dar atrodo daug laiko iki konkurso pabaigos, bet raginame visus linkusius kurti jau dabar paieškoti įkvėpimo, o, gal, vasaros atostogų laisvesnes valandas panaudoti kūrinio apipavidalinimui.

★ ★ ★

ASS visuotinio suvažiavimo metu su malonumu sutikome žinią, kad Dr. Vydušo Šalpos Fondas paskyrė dviejų šimtų dolerių negražinamą stipendiją lituanistikai Fordhamo Universitete šią vasarą studijuoti. Ši stipendija gali padengti pragyvenimo išlaidas, gi mokslapiniams apmokėti stipendijas teikia "Neries" importo ir eksporto bendrovė (žr. M. V. Nr. 1). Susidaro tikrai puikios sąlygos lituanistinėms žinioms gilinti ir besidominčius kviečiame nedelsiant stipendijų prašyti. Būtų nedovanotina tokia galimybė nepasinaudoti.

★ ★ ★

Norime pabrėžti, kad šiais metais Akademinio Skautų Sąjūdžio nariai turi progą dalyvauti dviejose įdomiose ir svarbiose

stovyklose – tai VIII - ji akademinė stovykla (1958 liepos 3 - 6 dienomis, Čikagos apylinkėse) ir IV - ji Tautinė Stovykla (1958 rugpiūčio 15 - 30 dienomis, netoli Detroito).

Todėl jau laikas pradėti ruošti A.S.S. VIII - jai akademinę stovyklai, kuri įvyks ilgojo liepos 4 d. šventės savaitgalio metu. Iš pasisakymų A.S.S. suvažiavime Urbanoje, galima spręsti, kad stovyklą bus galima mažesniu mastu pratęsti visai savaitei, pradedant ją šeštadienį, birželio 28 dieną. Kviečiame seses ir brolius akademikus gausiai susiburti į savąją stovyklą ir sėkmingai ugdyti praeitų metų "Smiltainės" stovykloje pasireiškusias akademinio stovyklavimo tradicijas.

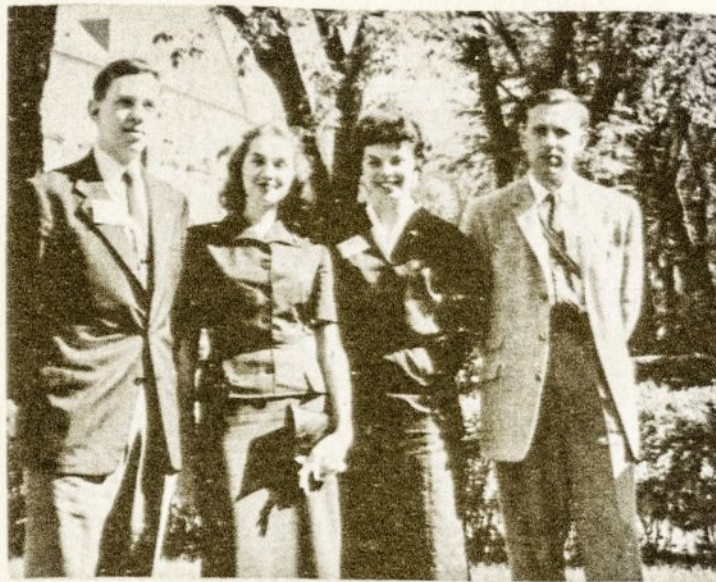
Taip pat primename sesėms ir broliams, kurie Tautinėje Stovykloje galės būti tik savaitę, kad A.S.S. valdyba kviečia visus akademikus susiburti antrosios stovyklavimo savaitės metu, pradedant rugpiūčio 23 d. Šiai savaitei yra numatoma platesnio pobūdžio akademinė programa.

★ ★ ★

Tik įvykęs visuotinis A.S.S. suvažiavimas, rezoliucijos forma pareiškė pageidavimą, kad Sąjūdžiui, kaip atskiram Lietuvos Skautų Sąjungos vienetui, IV - je Tautinėje Stovykloje būtų skirta atskira pastovyklė. Ypatingai antrosios stovyklavimo savaitės metu, Tautinėje stovykloje tikimės sulaukti gausaus būrio akademikų skautų. Norime ypač pažymėti, kad A.S.S. šiai savaitei planuoja išsamią akademinę programą, skirtą tautinės kultūros ir visuomeninio gyvenimo nagrinėjimui, tęsiant suvažiavime pradėtą paskaitų ir diskusijų ciklą.

Akademinė pastovyklė yra būtina, kad tokią programą būtų galima įvykdyti, kartu aktyviai dalyvaujant ir bendrame stovyklos gyvenime. Nuoširdžiai tikimės, kad Tautinės Stovyklos vadovybė įvertins šį A.S.S. užsimojimą ir savo pritarimu užtikrins gausų ir entuziastingą studentų skautų dalyvavimą IV - je Tautinėje Stovykloje, o taip pat ir panaudos jų įvairius sugebėjimus bendram stovyklos labui.

★ ★ ★

J. Tamulevičiaus nuotr.

ASS metinio suvažiavimo posėdžių pirmininkai ir sekretorės (iš k. į deš.) senj. S. Banaitis, t. n. D. Koklytė, kand. G. Rimkutė, senj. G. Šernas.

Netrukus įvyks ASD ir Korp! Vytis centrinių organų rinkimai. Raginame visus dalyvauti rinkimuose, nes mūsų organizacijos ateitis ir veikla yra tampriai susieta su jai vadovaujančiais asmenimis. Parinkti tinkamiausius šioms pareigoms asmenis yra ne tik kiekvieno pareiga, bet ir privilegija. O ir tiems, kurie sutinka pašvęsti daug savo laiko ir jėgų, apsiimant eiti vadovaujamas pareigas, yra maloni au dirbti, juntant, kad nariai juos remia ir jiems pritaria.

★ ★ ★

Ryšium su mūsų pastaba (M.V., 1958 m. Nr. 2) dėl nesuderinimo tarp Lietuvos Studentų Sąjungos studijų dienų Detroito ir tą patį savaitgalį įvykusio Studentų Sąjungos Čikagos skyriaus šokių vakaro, iš Čikagos skyriaus valdybos gavome paaiškinimą, kad dėl vėlyvo studijų dienų datos nustatymo ir skyriaus ankstesnio išipareigojimo nuomoti salę, apie kurią centro valdybai buvo pranešta, šokių vakaro atidėti nebuvo galima be žymių finansinių nuostolių.

Pastebėdami įvykusį faktą, nekaltiname neapdairumu kurios nors valdybos, tačiau norime pabrėžti, kad panašių nesklan-

dumų išvengti yra ir Studentų Sąjungos centro valdybos, ir skyrių, ir kitų akademinų organizacijų pareiga. Todėl būtina, kad studijų dienų ir kitų plataus masto Studentų Sąjungos parengimų datos būtų paskelbtos jau akademinų metų pradžioje – ankstyvą rudenį.

* * *

Malonu pastebėti, kad š. m. gegužės 2 d. „Vienybės“ laikraštyje pasirodė naujas periodinis studentų skyrius „Akademinės Mintys“. Ypač džiugu, kad šis

skyrius duoda platų ir įdomų rytinių pakraščių studentiškojo gyvenimo vaizdą, kurio spaudoje dažnai pasigesdavome.

Sveikiname ryžtingus kolegas, „Akademinų Minčių“ redakcinės kolegijos narius, ir linkime jiems vadovaujantis savo pasirinkta vedamąja mintimi „Vienybė įvairume“ išugdyti savo skyrių dinamišku lietuviškos akademinės minties šaltiniu. Gi „Vienybės“ redakcijai už palankumą studentų reikalams pridera nuoširdi lietuviškos studentijos padėka.

GRIEŽTŪJŲ MOKSLŲ ATSTOVAI IR LIETUVYBĖ

A. V. Dundzila

Fil. Antanas V. Dundzila tęsia pokolėgines inžinerijos studijas magistro laipsniui įgyti Kalifornijos Technologijos Institute. Redagavo žurnalą „Lituanus“ ir MV Akademinio Gyvenimo skyrių, ėjo eilę pareigų Lietuvių Studentų Sąjungoje ir Akademiname Skautų Sąjūdyje; plačiai bendradarbiauja lietuvių spaudoje. Šią temą fil. Dundzila skaitė Lietuvių Jaunimo Kongreso Čikagoje griežtųjų mokslų sekcijos posėdyje.

Likimo rankos pakreipti, stovime prieš lietuvybės išlaikymo uždavinį gyvenant už Lietuvos geografinių ribų. Į šį klausimą žvelgiame iš griežtųjų, pritaikomųjų mokslų priimtųjų sprendimų praktikos.

Susidūrę su problema, pirmiausia stengiamės ją pažinti, išstudijuoti. Šios, pirmosios sprendimo stadijos apimtis priklauso nuo pačios problemos didumo. Išstudijavus problemą, būna numatomos darbo gairės, sudaromas planas ir einama prie darbo – pačio sprendimo. Šių minčių tikslas yra prisidėti prie pirmosios stadijos sprendimo – problemos pažinimo.

Štai, lietuvių visuomenės tarpe stovi griežtuosius, pritaikomuosius mokslus studijuojąs lietuvis, ar jau universitetą baigęs savosios srities atstovas. Bandome formuluoti keletą bendrųjų bruožų, kurie jau yra įsirežę į mūsų gyvenimą, mūsų padėtį. Tik tada, kai aplinka supras mus, tik tada, kai mūsų galvosena nesikryžiuos su aplinkos srove, plataus masto sprendimai bus įmanomi įgyvendinti.

Klaidinga visuomenės nuomonė

Tad, štai, keletas bruožų, kur lietuviškoji visuomenė apie mus yra susidariusi netikslią nuomonę.

Į mus, gi ypač į inžinierius, žiūrima kaip į baisesius materialistus, pasirinkusius savąją studijų šaką dėl piniginių atlyginimų: mat, tuoj pabaigus universitetus, JAV - se pastariesiems yra kur kas didesnis darbų pasirinkimas, mokamos kiek didesnės algos. Vienas iš nepasitikėjimą keliančių argumentų yra dar tai, kad normaliomis sąlygomis, sakykime Lietuvoje, tokio inžinierių procento neturėtume. Sutinku, kad 1939 metais procentinis pasiskirstymas

J. Tamulevičiaus nuotr.

ASS metinio suvažiavimo dalyviai skirstosi namo

buvo kitoks, tačiau noriu atkreipti dėmesį į tai, kad per paskutinį dvidešimtmetį griežtieji ir pritaikomieji mokslai nestovėjo vietoje. Mūsų visuomenei turėtų būti išaiškinta, kad, kuomet pritaikomojo mokslo padariniai keliolikoje formų atsiranda kiekvienoje virtuvėje, kiekvienuose namuose, kada vis daugiau ir plačiau yra vartojamos naujos – prieš metus, dvejus, trejus nežinotos medžiagos bei procesai – griežtais ir pritaikomaisiais mokslais besidominčio personalo reikia vis daugiau ir daugiau. Deja, šiuo metu šis nesusipratimas vyrauja.

Negalima nepastebėti ir šio tokio nepasitikėjimo, plaukiančio iš humanitarinių (negrįžtuosius) mokslus studijuojančio ar baigusio kolegų. Iki tam tikro laipsnio pastarieji į mus žiūri, kaip į kažkokias skaičiavimo mašinas, gal nevertai apdovanojamas universiteto diplomu. Čia turėtume išaiškinti, jog universitetuose nesame pratinami būti skaičiavimo mašinomis ir egzaminų metu papūgiškai nepakartojame lentoje kadaise išrašytus dėsnius, teorijas.

Šalia grynai teoretinių dalykų, daugybės pritaikomųjų pavyzdžių dėka mes išeiname, įsisąmoniname logikos, griežto galvojiimo, filosofijos pagrindus. Taip, kaip, sakykime, kolegų humanitarai, įvairių literatūrinių šedevrų dėka, randa logikos, įvairaus galvojiimo, personažų pavyzdžių, taip mes susikaupiame prie technikos pavyzdžių, juos išpuoselėjame. Pabrėžtina, kad mokyklose visi tuos pat pagrindus esame gavę, tik vėliau savo šakoje skirtingais pavyzdžiais pradėjome specializuotis.

Štai dar viena bendrybė, kurią pavadinačiau "apeitąja domėjimosi šaka". Turėdami galvoje didelį inžineriją studijuojančių procentą, mes prileidžiame, kad griežtuosius mokslus pasirinkusių "alksta" dvasinių gėrybių. Šio įsitikinimo išdavoje, per suvažiavimus, spaudoje kuo ne ištiesai klausomės tik politinių mokslų, sociologinių, filosofinių, meno, kultūrinių temų, visiškai nepaliesdami jokio griežtojo mokslo paraštės. Norėčiau manyti, kad ne griežtuosius mokslus studijuoja apie 50% lietuvių studentų, tačiau studentų organi-

zacinio gyvenimo tematikoje griežtieji mokslai yra tikrai labai į šalį nustumti. Gi įdomi paskaita apie elektroniką ar atominę fiziką ar žmogaus rankų darbo žemės satelitą tikrai sukeltų susidomėjimą, atneštų dvasinės ir praktinės naudos negriežtųjų mokslų atstovams, visų mūsų horizontus praplėstų, duotų lygsvaros suvažiavimų programoms, spaudos puslapiams.

Žvilgsnis į aplinką

Bandykime pažvelgti į lietuvių visuomenę per savuosius, griežtųjų ir pritaikomųjų mokslų nušlifuosius akinius. Pažvelkime į savo – kaip į tos visuomenės dalį, įvertinkime dabartį, pramatykime ateitį.

Be abejo, rasime reikalą, norėsime atitaisyti iki šiol susidariusias netikslias nuomones. Čia reikalinga spauda, suvažiavimai, mažesnės diskusijos. Pirma suminėtas “ skaičiavimo mašinos ” mitas gal bus sunkiausiai pašalinamas. Reikia griebtis spaudos, vienos iš stipriausių lietuviško ryšio priemonių. Savo straipsniais turime išeiti į viešumą, į lietuviško gyvenimo kasdienybę. Juk labai gali būti, kad pastarajam mitui buvo ir rimto psichologinio pagrindo. Pažvelkime: lietuviškoji mokykla vargsta – tačiau jos kampelis reguliariai pasirodo periodikoje; lietuvių kalba vis mažiau tevertojama – laikraščiuose yra kalbos skyriai; turime menc skyrius, moterų skyrius, kultūrinius priedus, leidžiamas net rimtas, kultūrinis žurnalas, tačiau mūsų profesijoms artimų straipsnių, pritaiktų inteligentui, bet kalbamo klausimo nežinovui, pasitaiko labai mažai. Drįstu daryti išvadą, kad tų straipsnių labai maža, nes jų nerašome, gi nerašome todėl, nes prileidžiame, kad plačiai visuomenei jie bus neįdomūs. Šitaip mūsų pačių užmiršta, visuomenė padarė savotiškas išvadas, kurios, suglaustos, taip skamba: gerai uždirbame, nieku kitu nesirūpiname. Mumis nepasitikintieji kolegos, reikia tikėtis, leis šis įtikinami studentišku organizacijų ribose. Ten pat ir “ apeitoji domėjimosi šaka ” turėtų atrasti savo lygsvaros pradžią.

Tad pradeda ryškėti viena iš išvadų: jokiū būdu negalime pasitenkinti vien profesiniu darbu, bet turime eiti į lietuvių vi-

suomeninį gyvenimą. Iš dalies tai keista, kad nutraukus studijas, kurių metu dominavo ideologinės organizacijos, Studentų Sąjunga, dalis lyg ir nuo visuomenės darbo nutrūksta. Gi kad ir svarbūs asmeniniai reikalai, neturi mūsų ilgesniui laikui nutolinti nuo visuomenės pulso.

Pažvelgus kiek plačiau į pačią lietuvių išlaikymo problemą, peržvelgus aplinką ir patį save, iš profesionalo galima reikalauti daugiau, negu čia tik ką suminėtoje pirmutinėje išvadoje:

1. Studijuojant, ypač pirmuosius ketveris metus, rinktis universitetą, kuriame yra lietuvių. Studijų metu laikytis lietuviškoje aplinkoje, dalyvauti lietuvių studentų organizacijų veikloje.

2. Baigus ar pertraukus studijas, nevykti pastoviam darbui į tokią vietovę, kurioje nėra lietuvių.

3. Niekur ir niekada nesigėdyti, nesivaržyti savosios lietuviškos kilmės, nevengti pasisakyti lietuviu esant. Dar daugiau – prie to pasisakymo jungti JAV – se mėgiamą tautybę (jeigu taip galima pasakyti:) “ prieskonį ”. Juk tai daro airiai, vokiečiai, prancūzai. Vien dėl to, kad iš lietuvių tarpo nebuvo Čaikovskio, Eulerio, Archimedo, Kanto, Pikaso ar Einšteino, rausti nereikia. Mes galime gi didžiūotis ir lygintis su visomis tautomis savo liaudies menu, savo kalba, savo įnašu kovoje prieš bolševizmą. Šiuo būdu prie tautybės prijungsime nepaprastą kiekį pagrįstos elegancijos bei pagarbos. Čia pat noriu pastebėti, kad tai nebus pagyrai, bet dvejo pas patarnavimas Lietuvai: stiprinama augančių lietuvių kartų pasitikėjimas lietuviškumo dvasia ir Lietuvos klausimo kelimas svetimtaučių tarpe.

Lietuwybės inžinerija

Prisirišimas prie lietuvių visuomenės kamieno kelia veiklos klausimą. Kokiū būdu griežtojo ar pritaikomojo dalyko atstovas gali savo profesijos ribose lietuvių bei patarnauti? Vienas prietelius, rašydamas šia tema man taip pasisakė: “ Pagaliau, nors, pav., žumalistas dirbtų ir amerikiečių tarpe, tai niekas iš jo nereikalautų vakarais pasidaryti lietuviškuoju inžinierium. Jis tik rašytų lietuvių kalba ar

Lietuvos reikalais". Mūsų padėtis, lyginant su kitomis profesijomis, yra skirtinga. Mes dirbame tokio mokslo srityje, kuris tiesioginiai su lietuviškumu, su lietuviškąja klijentūra turės nedaug ką bendro. Tik išimtiniais atvejais, vienas kitas ekonomistas, statybininkas gali turėti progos dirbti su tautine mažuma, tuo tarpu, kai gydytojai, žurnalistai, dvasininkai, mokytojai, menininkai atsistoja visai kitoje plotmėje. Tad ir kyla reikalas, kad griežtųjų mokslų atstovas, podarbo valandų taptų, jeigu taip galima sakyti "lietuviškumo inžinieriumi", persimestų į visai kitą veikimo sritį.

Yra visa eilė lietuviško darbo sričių, kuriose inteligentas gali sau rasti veiklos dirvą. Tačiau čia ypač domina griežtuosius mokslus bei lietuviybę siejančios sritys, iš kurių keletą galima paminėti.

1. Lietuviškosios mūsų mokslų srities terminologijos sudarinėjimas. Dabartiniu metu lietuviškoji mokslinė terminologija yra labai atsilikusi. Net ir ta terminologija, kuri buvo sudaryta Lietuvos Universiteto pirmojo dešimtmečio metu yra reikalinga tobulinimo bei praplėtimo.

2. Mokslinių naujenybių apibūdinimas. Šiam reikalui vien techniškai lietuviškos spaudos nepakanka. Ten spausdinamieji straipsniai visuomenei būtų per siauri, jie skiriami grynai moksliniams sluoksniams. Būtų daug naudingiau eiti į visuomenę populiariais straipsniais, gi nevargti spausdinant įvairius mokslinius darbus lietuvių kalba. Kad darbas išeitų į mokslo pasaulį, reikia jį atspausdinti plačiai naudojama kalba. Pav., "Technikos Žodis" suteiktų didesnę patarnavimą, spausdindamas lietuvių profesionalų darbų santraukas, bet ne kokias analitines studijas.

Kiti ryšiai

Tačiau lietuviškoji aplinka bei tikslų plotmė negalės būti patenkinta vien tik tokiu profesiniu ryšiu su visuomene. Tad į griežtuosius bei pritaikomuosius mokslus baigusius profesionalus visą laiką žvelgs ne techniškai lietuviško darbo plotmė. Tai įeitų bendradarbiavimas spaudoje įvairiais visuomeniniais klausimais, organizacijos, kultūrinis judėjimas. Dirbti šio-

se srityse juk nereikia oficialaus universiteto pažymėjimo: nuo jaunų dienų susikrovusia patirtimi, šalia profesinių pareigų šiuo būdu galima tapti lietuviiais kultūrininkais – plačiausia šio žodžio prasme.

Į šį uždavinį nežiūrėkime, kaip į kokią užkrautą naštą. Esu tikras, kad ragavusi lietuviškos gimnazijos Vokietijoje jaunimo karta save pirmoje eilėje laiko lietuviiais ir tik po tautybės klausimo stato savo profesinį stovį. Tačiau turiu abejonių dėl sekančių lietuvių profesionalų kartų, kurios dabar tik pradeda studijas. Tad lietuviybės ir profesinių santykių tvirtesniai ryšiai pagrįsti norėčiau patiekti dar tokį pavyzdį.

Neseniai teko išsikalbėti su autoritetingu, genialių inžinerijos mokslų atstovu, California Institute of Technology profesionalu. Kilo klausimas apie tolimesnį podiplominių (Graduate School) kursų pasirinkimą. Dideliam mano nustebimui, šios garsios mokyklos auklėtinis rekomendavo ne atskirus techniškus kursus, bet patarė imti galimai daugiau humanitarinių mokslų. Jo argumentacija buvo tokia: 4 - 5 metai griežtuosiuose moksluose duoda minimalinius pagrindus – protavimo, skaičiavimo priemonės. Po šių studijų vidutinis profesionalas gali naudotis ko ne kiekviena techniška knyga, gali specializuotis, tobulintis, pritaikyti daugumą sprendimų, formulių, iš protavimo pavyzdžių. Atseit, techniška jis yra paruoštas. Tačiau dar lankesnei vaizduotei išvystyti, platesnei perspektyvai įsigyti reikia humanitarinių mokslų, svetimų kalbų, meno, literatūros studijų. Jo supratimu, techniška paruoštas ir humanitarinėje srityje išlavintas žmogus tegali pilnai atlikti savąjį profesinį uždavinį, t. y. kurti. Jo žodžiais tariant, duris galima pritaikyti ir akmens amžiaus plaktuku, tačiau daug greičiau ir su mažiau vargo galima pritvirtinti XX amžiaus įrankiais. Šioje analogijoje, akmens amžiaus plaktukas yra lygus nuogai formulei. XX amžiaus galvojančio žmogaus įrankis yra ta pati formulė, tačiau visapusiško išsilavinimo apsupta.

Nesipriešinant šiai argumentacijai, į profesinį gyvenimą mes ateiname su savo lie-

tuviškosios dvasios bruožais, savaja kultūra, kalba. Tad mums, lietuviams, puoselėjant profesinius reikalus, natūraliai iškyla puiki proga kurti platesnį akiratį, išsilavinimą. Lietuvybė ne tik nesusiker- ta, bet padeda profesiniam nagingumui.

Tad lavindamiesi, turime didelę savo dėmesio dalį skirti ir lietuvybei. Gi tas dėmesys gali išsilieti visoje eilėje lietuviškojo darbo versmių, kurios telpa po vienu plačiu terminu, lietuviškuoju visuomeniniu – kultūriniu gyvenimu.

Mūsų darbo bei vaisių visiškai teisėtai tikisi ir tikėsis lietuviškoji visuomenė. Turiu galvoje dvilypius darbus bei vaisius: grynai profesinį užsiėmimą ir veikimą lietuvių visuomenėje.

Ateities perspektyvos

Nagrinėjome aplinką, tačiau turėdami prieš akis ateities perspektyvas. Šiuo metu lietuvių kolonijose daug kur veikia lietuviškos radio valandėlės. Gyvenimui bėgant, yra tik natūralu numatyti reguliarią lietuvišką televizijos programą. Čia vėl

atsidaro visuomenininko dirva. Stiprėja, tobulėja lietuviškoji periodika, turime plačiai iliustruoto lietuviško žurnalo užuomazgą. Leidžiami ideologiniai spausdiniai, profesiniai žurnalai, knygos. Vyksta studijos, parodos, koncertai, opera. Ir mes į šį gyvenimą turime jungtis vis plačiau, nes juk lietuvybės puoselėjimas bei išlaidavimas negali būti tik lietuvių kultūrininkų, lietuvių švietėjų, lietuvių menininkų profesionalų reikalas; tai visų lietuvių reikalas. Taip, mūsų padėtis atrodo kiek kitokia, palyginus su kitomis profesijomis, tačiau mes turime už kitas profesijas daug daugiau galimybių lietuvybės – profesionalo kompensacijai, ryšiui pajusti, šiuo ryšiu naudotis.

Į lietuvybę turime žiūrėti ne tik kaip į kraujo ryšį bei kokį tai tėvų sentimentą, bet kaip elegantišką, turtingą savitą bruožą. Aplyginę vieną kitą nuomonę, išstudijavę aplinkos problemas ir suderinę savo metodiką, galime eiti prie antrojo klausimo punkto – planavimo.

AKADEMIKO RELIGINIS GYVENIMAS — TIKĖJIMAS

J. Kubilius S. J.

Nors šis pasisakymas yra taikomas specifiniai akademikams skautams, jis turi pilnos savo reikšmės ir kiekvienam akademikui. Jeigu jis galėtų padėti išspręsti iškeltą kontroversiją dėl ASS ideologijos, jis gali būti taikomas vien ASS, bet savo bendra apimtimi, jis liečia kiekvieną galvojantį žmogų. Žinoma, kalbėti apie ASS skautų ideologiją ir akademiko religinį gyvenimą yra du skirtingi dalykai. Vienas sprendžia organizacijos turinio ir formos santykiavimą, kitas liečia individo susiformavimą. Jeigu žiūrėsime ASS organizacinius rėmus ir turinį, nemanau, kad būtų galima, negri aunant iš pamatų pačios ASS skautybės, abejoti dėl jos ideologinių nusiteikimų. Jau užtenka paskaityti

bendrajį skautų statutą, o ypač Korp! Vytis senjoro pasižadėjimą, kad aiškiai pamatytume ASS stiprią ir ryškią ideologiją. Priešingai, jeigu paimsime ASS narius individualiai, tai galime užtikti konfliktą tarp susiformavusios asmenybės ir organizacinio turinio. Klausimas ir kyla, kiek organizacijos nariai turi teisės sprogdinti organizacijos turinį ir kiek organizacija gali palenkti savo vidinį tikslą individų valiai, nepaneigdama pati savęs. Norint jį atsakyti reiktų atskira studija mėginti išsigilinti į ASS kilmę, esmę, tikslą ir atskirų narių reikalavimus, iškeltas mintis ir jų individualinius tikslus organizacijoje. Čia mums netiek rūpi akademiko skauto religinis gyvenimas kontroversiniame

V. Bacevičiaus nuotr.

Clevelando skautės akademikės "Kaziuko" mūgės metu bizniuoja savo gaminiais.

santykiyje su organizacija, bet daugiau bendrai panagrinėti religinio gyvenimo esmę ir, atsižvelgiant į žmogų baigusį aukštesius mokslus ir tą gyvenimą aptarti.

Religinio gyvenimo aptarimas.

Gyvenimas aukščiausiai pasireiškia religiniuose veiksmuose: protinė įtampa ir apimtis, laisvės pasireiškimas ir gyvybiškas atsidavimas. Religija, subjektyvine prasme, yra žmogaus santykiavimas su aukščiausia būtimi – Dievu, tai yra, nuolatinis, veiksminis dialogas tarp Tvorėjo ir tvarinio, tarp žmogaus ir Dievo. Religiniame akte yra du veikėjai: žmogus ir Dievas. Žmogus išpažįsta savo protu Dievą, kaip pirminę visų daiktų priežastį ir galutinę tikslą, laisvai priima šią daiktų tvarką ir gyvybiškai išreiškia Dievui pagarbą ir paklusnumą, šaukiasi Jo pagalbos ir dėkoja už gautą paramą, Dievo veikimas yra nepastebimas ir neapčiuopiamas savyje, bet jis suteikia žmogaus aktui realybės ir gyvybės. Žmogaus akto gale stovi Dieviškoji asmenybė, kuri pažinimo akte yra tikrumas, valios pasireiškime – vidinis savęs atbaigimas ir gyvybiškajame akte – Dievo asmens pergyvenimas.

Šią Dievo veikimą mes vadiname Dievo malone.

Objektyvia prasme, religija susidaro iš bendruomeninio religinio gyvenimo apeigų ir kulto, iš religinės doktrinos ir iš religinės organizacijos – bažnyčios. Kultas religinį veiksmą apipavidalina, mokslas duoda racionalų pagrindą tam veiksmui ir bažnyčia yra abiejų pirmųjų saugotoja.

Santykis tarpe subjektyvios ir objektyvios religijos, yra kaip tarpe tikslo ir priemonės. Svarbiausia religiniame gyvenime yra žmogaus santykiavimas su Dievu. Bet kadangi tai yra protingo žmogaus aktas, jis reikalauja objektyvios tiesos pažinimo. Kadangi tai yra bendruomeninio žmogaus aktas, jis ieškos savo pasireiškime ir bendruomeninės formos kaip priemonės. Kadangi jis yra pastovus, jis reikalaus pastovumo organizaciniame tęstinume.

Klausimo pastatymas.

Ar galima kalbėti apie akademiko religiją? Taip ir ne. Jeigu paimsime patį žmogaus santykį su Dievu, jis yra vienas, tiek mokyto žmogaus, tiek ir neišsimokslinusio. Bet, jeigu paimsime paruošiamuosius aktus, kurie tą santykiavimą

sukelia, mes rasime labai daug skirtumų. Dar daugiau tokių skirtumų atrasime, jei-
gu imsime objektyvios religijos turinį. Ne-
išsimokslinęs žmogus savo religiniame
gyvenime gali neturėti jokių problemų. Jis
gyvena savo tradicine religija, sau net
klausimo nestatydamas, ar ji yra tikra, ar
ji yra klaidinga. Jam viskas yra aišku.
Tikėjimo akte jis turi pilną šviesą. Jo
niekas neišjudins iš jo tradicinio tikėji-
mo. Jam užtenka bažnytinio autoriteto.
Jo gyvenimas pilnumoje yra palenktas
dieviškajai valiai. Jis neieško ir nestato
sau problemų. Jam nėra tiek svarbu dok-
trinalinė pusė, kiek pats kontaktas su Die-
vu. Jis iš ten semia sau stiprybės ir švie-
sos. Jis gal neatsakys į daugelį klausi-
mų, bet jis žino, kad jis yra teisus. To
jam užtenka. Laimingas žmogus. Jis ne-
išgyvena prometejiškų abejojimo ir puiky-
bės kančių. Kitaip yra su mokslus išėju-
siu žmogumi. Jo protas yra išaštrintas
pozityvių tiesų beieškant. Jis reikalauja
ne tik pergyvenimo, bet ir to pergyvenimo
priežasčių. Jis nori išsiaiškinti ir savo
religiją. Jis pažįsta abejonės skausmus,
o abejonė pas jį ateina neprašoma. Proti-
nės apgaulės pinklės jam yra žinomos.
Dažnai jis jas sutiko spręsdamas mokslini-
us klausimus. Jis negali tikėti todėl,
kad jam taip pasakė, bet jis pats nori su-
prasti. Jis nori žinoti, kodėl jis tiki. Ir
dėl tų, tegul ir antraeilių religijai priežas-
čių, mes galime drąsiai kalbėti apie aka-
demiko religinį gyvenimą.

Religinis pagilinimas

Akademikas reikalauja protinio pagrindi-
mo savo religinių įsitikinimų. Jis nori
giliau suprasti savo religinius veiksmus.
Tradicionis tikėjimas pas jį turi pasidaryti
asmenišką, protiniai pagrįstas, nes ir
pats jo išsilavinimas stato jam didesnius
dvasinius reikalavimus.

Be abejo, religinės tiesos yra tos pa-
čios visiems. Tų tiesų patiekimas gali
būti skirtingas. Niekas nesakys, kad vai-
kui ir suaugusiam žmogui galima kalbėti,
ta pačia kalba, kad vaiko ir suaugusio
žmogaus sąvokos yra tos pačios, kad ir tų

pačių daiktų samprata nesiskirs. Vaiko
maistas, nors ir geriausias, suaugusio ne-
pasotins. Gal ir didžiausia akademiko
žmogaus nelaimė yra ta, kad savo religi-
niame gyvenime jis pasilieka vaiko galvo-
jimo lygyje. Nelaimė, kad jis neieško gi-
lesnio savo religinio gyvenimo supratimo.
Senos sąvokos jam pasidaro nepriimtinos,
apeigose ir kulte jis mato tik simboliškus
formalumus. Spraga tarpe jo mokslinio iš-
silavinimo ir religinio išsiauklėjimo pasi-
darė per daug didelė. Dažnai juk yra, kad
jo religinis mokslas sustojo su pradžios
mokyklos baigimu. Tuo tarpu, jo intelek-
tualinis augimas vyksta, sąvokos keičia-
si. Argumentai, kurie tiko vaikui, jo šian-
dien nebeįtikina.

Naujas pergalvojimas.

Kitaip ir būti negali. Visą jo gyvenimą
persunkia naujos kategorijos, nauji moks-
liniai nusistatymai, kurių teisingumu jis
yra įsitikinęs ir šalia jo velkasi vis dar
pradžiamoksliskas religinis supratimas.
Konfliktas savaime kyla tarpe jo mokslo
žinių ir jaunystėje girdėtų religinių pamo-
kų. Pirmosios dažnai laimi. Būdingas
pavyzdys galėtų mums būti ir Haeckelio
paskelbta žmogaus išsivystymo teorija,
tuo laiku sukėlusį furorą ir mokslo bendrą
pripažinimą. Visai eilei mokslininkų aiš-
ku, kad žmogaus sutvėrimas yra tik graži
pasaka. Todėl, "šalin religija, kaipo se-
nas prietaras!" Taip buvo vakar, taip
yra ir šiandien. Daugelis jaunuolių, šian-
dien patekę į universitetus, gauna naujų
mokslinių perspektyvų, kurios, pirmu žvilgs-
niu, jiems atrodo nesuderinamos su religi-
nėmis tiesomis ir, užuot patikrinę tuos
naujus mokslinius išradimus religijos
šviesoje, meta savo tikėjimą ir pasiduoda
moderniam gyvenimui be religijos.

Koks galėtų būti tas naujas tikėjimo
tiesų pergalvojimas? Pirma, jis turėtų su-
grįžti prie pagrindinių religinių tiesų ir
jas patikrinti naujųjų mokslų šviesoje.
Religinė tiesa nesibijo jokių mokslinių
išradimų. Tiesa negali prieštarauti tie-
sai. Antra, sugrįžti prie pagrindinių reli-
ginių tiesų šaltinių: šventojo rašto ir baž-

nyčios surinktų idėjų bei definicijų. Turėtume nesibijoti perleisti juos per mūsų laikų intelektualinę prizmę. Trečia, ieškoti naujų, šviežių perspektyvų jau nusistovėjusioms sąvokoms praturtinti. Nemanykime, kad Šv. Dvasios veikimas pasibaigė su pirmosiomis Sekminėmis, arba su Šv. Tomo Akviniečio sukurta sistema. Ne. Ir šiandien Šv. Dvasia veikia kiekvieną žmogų, ir kiekvienas žmogus turėtų visomis savo proto išgalėmis prisidėti surasti reikalingą lygsvarą tarp mokslo pažangos ir religijos tiesų.

Neigiami aplinkos poveikiai.

Jis tai turėtų daryti tuo labiau, kadangi aplinka yra nepalanki religiniam gyvenimui. Mokyklose jis dažnai girdi religijai priešingų nuomonių. Dvasia, maitinama diena iš dienos tokiu maistu, pasidaro apatiška ir indiferentiška religiniam gyvenimui. Pats Amerikos gyvenimas, pastatytas ant stipriai materialistinės civilizacijos, nukreipia jį nuo metafizinių rūpesčių ir užmigdo jo dvasią saldžiame apsnūdime. Tiek darbo aplinka, tiek socialinis gyvenimas, tiek ir pramogos, stengiasi nukreipti žmogaus dėmesį nuo Dievo ir nuo svarbiausių gyvenimo problemų ir persunkti jį materialiniu pasitenkinimu. Gatvės žmogui toks gyvenimas teikia šiltą pastogę ir pigios duonos kąsnį, mokslo žmogui – skiepija pasitikėjimo ir puikybės dvasią. Amerikoje žmogus gyvena geriausiai, Amerikoje mokslas yra pastatytas aukščiausiai, Amerika yra pažadėtoji žemė. Daug yra ir tiesos šiame pasakyme, jeigu čia nebūtų nutylėto, bet visiems nujaučiamo, sakinio galo: “kitos pažadėtos žemės nebeieškokime.” Šita sakinio dalis niekur nėra pasakoma ir viešai nekečiama, užtai ji ir veikia tiek stipriai, pasalai, nejučiomis, iš vidaus.

Akademiko reakcija.

Ką turėtų daryti akademikas tokių perspektyvų akivaizdoje? Niekas nesiduoda laidojamas dar gyvas. Dar labiau nesiduos akademikas, kad jo dvasinis gyvenimas būtų vienu ar kitu būdu žalojamas. Vietoje to peršamo plokštumo, jis pastatys naujų vertybių pavyzdį. Kaip mes aukščiau

minėjome, jis pagilins ir panaujins savo religinio gyvenimo žinias. Tam reikalinga, kad jis karts nuo karto atitrauktų nuo savo kasdieninio gyvenimo bent kelias valandas. Rimtas problemų persvarstymas bus jam labai naudingas. Gerų, religinio turinio knygų skaitymas, paskaitos, studijų dienos daug padėtų pagilinti religinį apsisprendimą ir suteiktų jo dvasiniam gyvenimui stipresnį turinį. Visa tai ugdytų dvasinį atsparumą ir tikresnį žvilgsnį į patį žmogaus gyvenimą.

Bet ir toks stiprus dvasinis apsisprendimas, proto aiškumas ir valios pozityvus nusiteikimas dar nesudarytų paties religinio gyvenimo intensyvumo. Jie yra reikalingi kaip psichologinis pagrindas ir pasiruošimas religiniam gyvenimui, bet tai dar nebūtų religinis gyvenimas. Religinis gyvenimas susideda iš religinių nusiteikimų ir religinės praktikos. Yra svarbu turėti religinį nusiteikimą, bet tiek pat svarbu yra religinė praktika. Religinis nusiteikimas be religinės praktikos virsta nuo gyvenimo atitraukta religine filosofija – kūnas be kraujo ir be gyvybės. Gyvybė religiniam gyvenimui duoda Dievo malonę, jos tiesioginis veikimas į žmogaus sielą. Todėl kyla neišvengiama religinės praktikos pareiga. Ir tai yra suprantama. Gyvas susitikimas su Dievu įvyksta ne tik per vidurinį nusiteikimą, bet ir per išorinius ženklus, kurie religiniuose aktuose turi ne vien simbolines, bet realios vertės. Jie suteikia tai, ką jie išoriniai pasako. Pav. kada kunigas sako, aš tau atleidžiu tavo nuodėmes, tai šitie žodžiai vykdo sielos stovio realų pakeitimą. Arba, kada žmogus priima Švenčiausį Sakramentą, jis realiai susijungia su Kristaus kūnu ir siela. Šita visa realybė nėra juslinio pasaulio srityje, ji yra dvasinė realybė ir paveikia žmogų gyvybiniai. Šituose religijos veikimuose žmogus prisiartina ir betarpiškai susijungia su pačiu gyvybės šaltiniu. Todėl mes ir norėtume baigti šį savo pasisakymą šiais žodžiais: Religinė praktika atbaigia religinį nusiteikimą ir suteikia visam žmogaus gyvenimui naujos, realios, dieviškos prasmės.

„GAUDEAMUS IN URBANAE“

“ Urbana žieduose paskendusi ... ”, “ Ach Urbana ... ”, “ Urbana studentų miestas ... ” – tai Urbana, kurioje š. m. gegužės mėn. 10 - 11 d. d. įvyko visuotinis metinis Akademinio Skautų Sąjūdžio suvažiavimas. Suvažiavimas vyko Illinois University YMCA patalpose. Pirmieji suvažiavimo paukščiai sulėkė jau išvakarėse, penktadienį gegužės 9 d. susipažinimo vakarui. Tačiau dauguma pradėjo plaukti šeštadienio rytą, gegužės 10 d. Sulėkėme viso 185, iš visur: iš Toronto, Hartfordo, Detroito, Clevelando, Omahos, Čikagos, New Yorko, Urbanos. Urbaniečiai collegos mus pritrenkė savo organizacija. Prašau, čia štai registracijos komitetas. Viena sesė, maloniai šypsodamosi, atlapo kortelę rašo, kita, štai, registracijos mokėstį atskaičiuoja, o trečia į rankas suvažiavimo programą bei dainorėlį spaudžia. Nesvietiškai malonus ir tikslus patarnavimas. Reikia nakvynės? Prašau čia, štai kreiptis į t. n. G. Gudaitytę ar į senjorą M. Pleškį, imk numerį ir adresą ir keliauk laukiančios lovos link. Bet kas tau tai pajėgs padaryti, nors naktis ir praleista pro vairo lanką sekant besiraitantį kelią, kai čia aplink tiek daug taip senai bemaitytų sesių ir brolių su kuriais žiemą stovykloje beslidinėjant tos pačios sniego pašlaitės buvo išartos.

Vienas iš suvažiavimo “ Spiritus movens ”, fil. T. Remeikis, programos komisijos pirmininkas, suvažiavimo metu tekartojo tik vieną kovos šūkį: “ Pradėsimė punktualiai ”. Tikrai, paskaitos ir sueigos vyko be didesnių pavėlavimų. Bravo už tai Urbana! Suvažiavimą atidarė Urbanos skyriaus pirmininkas senj. Š. Milišauskas. Nutilo himno žodžiai. Nuskambejo malonus Akademinio Skautų Sąjūdžio pirmininkės fil. J. Aglinskienės žodžiai, bei garbės nario prof. St. Kolupailos sveikinimas. Prasidėjo darbas. Darbo prezidentumas: pirmininkai fil. G. Šemas (Toron-

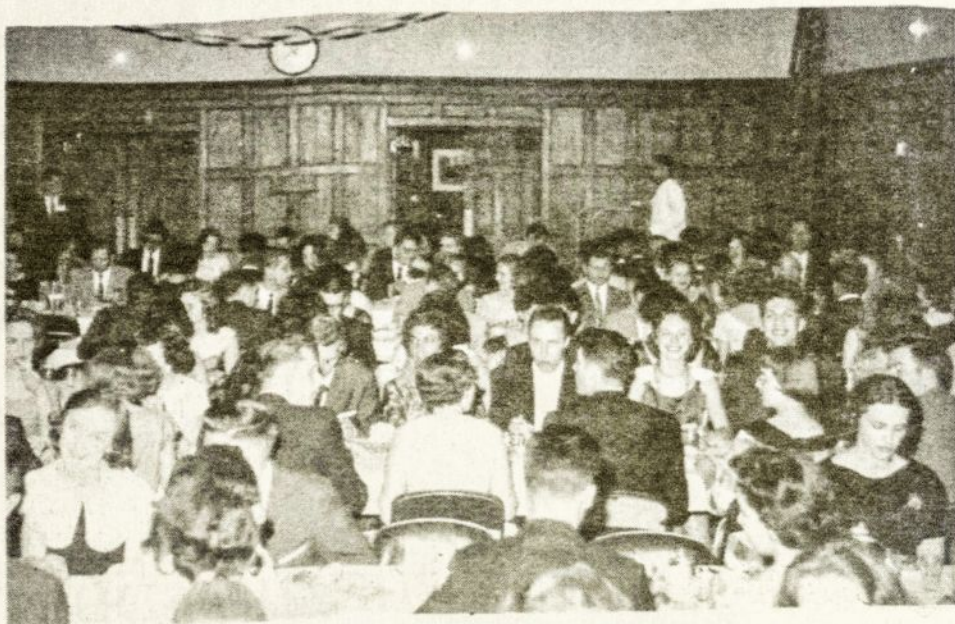
to) ir senj. S. Banaitis (Čikaga), sekretorės t. n. D. Koklytė (Clevelandas) ir kand. G. Rimkutė (Čikaga) pradėjo vadovauti suvažiavimo dienotvarkei.

Pirmoji paskaita mums taip gerai pažįstamos “ Doktoras Kripštukas pragare ” knygos autoriaus Dr. Juliaus Kaupo: “ Lietuvių kultūros ideologiniai pagrindai ” supažindino mus su veiksniais, formavusiais lietuviškąjį charakterį ir jo apraiškas. Naujasis Akademinio Skautų Sąjūdžio katalikų dvasios vadas kun. dr. Jonas Kubilius, S. J. paskaitoje “ Istorinis žvilgsnis į lietuvių tautos filosofus ” išryškino filosofines sroves, turėjusias įtakos lietuvių pasaulio supratimui. Po trumpų diskusijų, sekė kavutė ir ASS darbo posėdis. Šio posėdžio metu buvo išklaudyta visa eilė pranešimų, kaip antai: ASS centro valdybos – senj. A. Mickevičius, “ Mūsų Vyčio ” – fil. V. Stasiškis, ASS Dr. Vydūno vardo Šalpos Fondo – fil. L. Maskaliūnas. “ Mūsų Vyčio ” redaktorius skatino narius sukurti žurnalą paremti, nes stinga lėšų ateičiai. Žodžiai, matyti, buvo labai ugingi, nes ASS Čikagos skyrius čia pat įteikė 100 dolerių, gi Korp! Vytis Clevelando skyrius 25 dol. auką “ Mūsų Vyčiui ” leisti. Palaiminti gražbyliai! Sekė atskiri ASD bei Korp! Vytis darbo posėdžiai. Besileidžiant vakaro saulei, salėje vyko iškilmingiausioji suvažiavimo dalis – ASS iškilmingoji sueiga. Sąjūdis padidėjo dvylika naujų tikrųjų narių, tai sesės: J. Gelažiūtė, G. Gudaitytė, V. Vilutytė, (Urbana) ir G. Musteikytė (Čikaga); bei broliai: V. Stropus, J. Vazbys, (Čikaga), A. Rumša, R. Kašuba, V. Rūbas, R. Gruodis (Urbana), J. Gerulaitis (Detroitas), S. Mickus (Omaha). Paminėtini ir trys jaunieji filisteriai: R. Stravinskaitė, R. Bajoraitis, T. Remeikis.

Banketo metu, kurį vedė fil. Vyt. Šliūpas, fil. Br. Kviklys trumpai apžvelgė Akademinio Skautų Sąjūdžio nueitą kelią

J. Tamulevičiaus nuotr.

*ASS metinio suvažiavimo
banketas*

ir ateities gaires. Buvo gauta ir perskaityta visa eilė sveikinimų. Žodžiu sveikino t. J. Kubilius S.J., ir suvažiavimui apsilankęs "Lituanus" redaktorius Dr. Vyt. Vygantas, pareiškęs nuoširdžią padėką Sąjūdžio nariams, sėkmingai prisidėjusiems prie "Lituanus" leidimo. Ši parama ir toliau reikalinga. Dideliu pritarimu buvo sutiktas Akademinio Skautų Sąjūdžio jaunimo literatūros konkursas. Lietuvių literatūros vystimuisi paskatinti, skiriama dvi premijos – prozai ir poezijai po 150 dolerių kiekviena. Šiame konkurse gali dalyvauti visi nekomunistinių pažiūrų jaunuoliai, nevyresni kaip trisdešimt metų. Tuo pat metu, ASS Dr. Vydūno vardo Šalpos Fondas skiria negražinamą 200 dolerių stipendiją ASS nariui, norinčiam studijuoti lituanistiką Fordham Universitete.

Po banketo vyko tradiciniai šokiai ir žaidimai. Polkos, tango, sukūtiniai, rateliai sekė vienas kitą. Maloni staigmena buvo t. n. Nijolės Šalkauskaitės deklamacijos ir net du kvartetai. Urbaniškės E. Kaminskaitė, G. Gudaitytė, A. Mogenytė, D. Verbickaitė apdainavo visas jaunystės, o ir pačios Urbanos svajas. Čikagiškiai, Z. Biliūnaitė, R. Bartuškaitė, R. Korzonas, A. Kliorė akompanuojant K. Jauniškiui, nenusileido. Bravo, dainininkai!

Sekmadienio rytas prabėgo greit. Po universiteto koplyčioje išklaustų šv. Mi-

šių, po bendrų pietų, susirinkome posėdžių salėn. Ypatingo dėmesio verta buvo fil. R. Šilbajorio paskaita "Jaunieji kūrėjai pavergtoje Lietuvoje", atskleidusi tėvynėje likusios lietuvių tautos likimą. Prelegentui negalint suvažiavime dalyvauti, paskaitą perskaitė t. n. D. Tallat - Kelpšaitė. Fil. Vyt. Černius savo paskaitoje "Žvilgsnis į amerikiečių civilizacijos ideologinius pagrindus" trumpai peržvelgė amerikiečių civilizacijos svarbesnes, įdomesnes paraiškas.

Po paskaitos vykusios ASS organizacinės sueigos metu, pirmininkaujant senj. R. Keziui (New Yorkas), buvo padaryti paskutiniai pranešimai, pasitarta ateities klausimais, priimtos rezoliucijos. Po baigiamojo fil. A. Avižienio (Urbana) žodžio ir himno, pradėjome skirstytis.

Suvažiavimo metu vyko menų studijuojančių ASS narių darbų parodėlė. Buvo išstatyti K. Zapkaus, Z. Biliūnaitės, Ald. Sidzikauskaitės, (visi Čikagos) ir Vyt. Rūbo (Urbana) tapybos, litografijos, akvarėlės darbai. Maloni ir pagirtina staigmena. Nereikėtų pamiršti panašių užmojų ir ateities suvažiavimuose. Dažnai tokių darbų mintys išsinešamos ir duoda pasitenkinimo ilgesnį laiką.

Kaip matėme, suvažiavimas buvo labai darbingas ir vaisingas. Ir ne vien organizaciniu atžvilgiu. Buvo nagrinėtos lietu-

viškos vertybės, jos lygintos, bandyta išvelgti į mus supančių kultūrų esmę. Tarp dviejų kultūrų gyvenančiam tremtiniui tai itin svarbu.

Dėkui mūsų urbaniškiams collegoms už taip puikų suvažiavimo suorganizavimą. Nesijautė paskutinės minutės lakstymo, viskas atrodė pergaltvota ir suplanuota.

Daug padėjo jų išleisti informaciniai leidiniai bei įteikti Urbanos planeliai.

Važiuodami pro Urbanos Alma Mater, liūdnai stebėjome paskutinius ir vėl egzaminų prispaustus urbaniškius, šnekėjome apie suvažiavimą ir svajojome apie vasaros stovyklą. Iki pasimatymo stovykloje!

Vyt. Č.

AKADEMIKŲ KASDIENYBĖ LIETUVOJE

Al. Gimantas

Lietuviškoji studentija Jungtinėse Valstybėse neretai nusiskundžia įvairiomis gana sunkiomis sąlygomis. Ir, tiesą pasakius, kai kurie nusiskundimai turi rimto pagrindo. Bet tai jau būtų tema kitam straipsniui, gi šį kartą norėtusi skaitytojus bent paviršutiniškai supažindinti su lietuvių studento gyvenimo sąlygomis Lietuvoje. Ši apybraiža parodys, kad mūsų kolegos Tėvynėje turi žymiai daugiau įvairių problemų, kurių dalį sudaro tokios, kuriomis čia tikrai niekam netenka rūpintis, nes, šio krašto gyvenimo sąlygomis, tai yra virtę paprasta kasdienybe ir savaime suprantamu dalyku.

Bendrabučių gdynė

Lietuvoje dabar labai paplitę bendrabučiai, kuriuose apgyvendinami mokslus einą jaunuoliai. Mat, gyventojai ir taip labai suspausti, labai maža turi vietos, gyvenamojo ploto, tad, neretai, net ir giminiams atvykusiems iš provincijos, artimieji negali pasiūlyti nei mažiausio kampo. Gyvenamųjų patalpų didelis trūkumas tęsiasi, tad valdinės įstaigos sumanė steigti studentijai bendrabučius. Tas sovietams paranku ir tuo atžvilgiu, kad vienoje vietoje sugrūstus jaunuosius žymiai lengviau sekti. Be to, tikima, kad atskirti nuo tėvų ir artimųjų, gal lengviau

pasiduos ir "perauklėjamam" darbui.

Pati dabartinės Lietuvos spauda pripažįsta, kad iš visų respublikos aukštųjų mokyklų, Vilniaus universiteto studentai geriausiai aprūpinti bendrabučiais. Juose šiuo metu gyvena daugiau kaip 2.000 studiozų. Bet, ar visa jau taip tvarkoje su jų taip išgirtais bendrabučiais? Šį klausimą gali atsakyti, taip pat vilniškė "Tiesa", iš kurios š. m. sausio mėn. 19 d. numerio ir paimti tie daviniai. Va, kaip studijuojantieji tvarko tokį smulkų reikalą, kaip skalbimas? Kas nori, atiduoda skalbti įvairioms moterėlėms mieste, savaime suprantama – permokėdami, arba siunčia skalbti į namus. Kiti seka merginų pavyzdžiu – patys skalbiasi bendrabučio skalbykloje, o kartais ir tiesiog šaltu vandenėliu kambaryje. Taip greičiau, nes komunalinėje skalbykloje, balinių negausi atgal per ištisas 10 dienų.

Skalbia patys

"Tiesa" pripažįsta, kad tiršto garų debesio apgaubti, gaišta studentai brangų laiką su skalbimo lentomis nedidelėse vonelėse tris kartus per savaitę: vieną vakarą – vyrai, kitus du – merginos. Skalbiniai nevirinami. Po to jie džiaunami ant aukšto. Visai taip, kaip prieš kelio liką dešimtmečių darė jų senelės, net ne-

girdėjusios apie elektrą, mašinas, palengvinančias darbą. Tas laikraštis ir sako, kad išeiti iš tų visų reikalų turėtų būti gana lengva. Reikia tik įrengti vieną, didelę mechanizuotą skalbyklą ir už prieinamą kainą skalbti studentų baltinius. Universitetas šiam mechanizavimui yra visai pajėgus, skalbimo mašinos gaminamos čia pat, Vilniuje, kai kurios jų yra vietoje nenaudojamos. Ir ši visa padėtis tęsiasi, kaip matome, jau 13 metų po karo pabaigos.

Šaltos maudynės

Arba, kas iš mūsų mėgstame šaltą dušą? Kolegos vilniečiai studentai mėgsta, ar ne, bet priversti šaltai maudytis ir tiek. "Tiesa" rašo, kad bendrabuty, nr. 1 pro dušą maždaug kas dvi valandas purkščia tai karštas, tai šaltas kaip ledas vanduo. Pradėjai praustis šiltai, o baigi – dantimis kalendamas. Mat, katilas mažas, prišildytas vanduo greit išsi- baigia. Bet ir tas malonumas retas. Dušas veikia tik vieną kartą per 10 dienų, kai keičiama lovų patalynė. O jeigu tą kartą panorėtų po dušu nusiprausti visi bendrabučio gyventojai, kiekvienas jų te galėtų po purkštuvu pastovėti tik po 3 min. O bendrabuty nr. 5 viršutiniuose aukštuose dušai iš viso neveikia. Bet net ir praustis po šaltu vandeniu taip pat kainuoja. Kiekvieną mėnesį iš studentų stipendijos už tai atskaito po 3 rublius.

Ir jei ta padėtis negera skalbimo ir prausimosi dalykuose, ji jau visiškai prastai atrodo parazitiniėje srityje. Reikalai, matyt, yra gana rimti, kad to nevengia paminėti ir pats partijos organas, vilniškė "Tiesa", kuri piktinasi iki šiol neįvykdyta sutartimi.

Apniko parazitai

Mat, dar pamai pavasarį butų skyrius kreipėsi į dezinfekcijos stotį, prašydamas išnaikinti bendrabučiuose kai kur pasirodžiusius parazitus. Juodu ant balto buvo surašyta sutartis. Vasarą bendrabučiuose pasirodė baltais palaidiniais apsilvil-

Bal. 26 - 27 d. d. įvykusių studijų dienų dalyviai, prie Amerikos Nepriklausomybės Rūmų (Independence Hall), uždėję vainiką prielaisvės varpo.

kę žmonės, pabarstė truputį miltelių ir atsisveikino. Nuo to padėtis nei kiek nepagerėjo. Girdi, dezinfekcinės stoties darbuotojai mano savo pareigą atlikę, o butų skyrius jų griežtai nepareikalauja šį darbą atlikti iki galo. Ir taip, reikia daryti išvadą, kad mūsų akademinio jaunimo sprandais ir toliau rėplioja įvairūs parazitai. Ir kaip jų nebus, jei menkos higienos sąlygos tiesiog skatina parazitų kles-tėjimą.

Lietuvos studentų pasiryžimas

Šios kelios citatos tik dar kartą vaizdžiai parodo gyvenimo sąlygų skirtumą, kurį nesunkiai galime pastebėti tarp lietuvių išėivio studento ir jo kolegos pavergtoje Tėvynėje. Atydžiau tai įvertinus, regis, kažkaip netaip jau ryškiai matosi ir tie pasitaikę maži nepatogumai ar kokie nepritekliai, kuriuos patiria vienas kitas akademikas šiame krašte gyvendamas. O ką jau bekalbėti apie visas tas

skirtingas dvasines sąlygas, kurias kasdien turi jausti šios dienos Lietuvos studentas. Tik lietuviškas atkaklumas, tvirta valia ir pasiryžimas padeda okupuotos Lietuvos jaunuoliams siekti aukštojo mokslo, neatsižvelgiant į tikrai sunkias materialines sąlygas. Jusdami ir žinodami, kad jų rankose yra būsimos laisvos Lietuvos likimas, jie ir šiomis didelėmis bandymų dienomis išlieka ištikimi savajam Dievui ir savajai Tautai.

ASS PASTOGĖJE

KUN. J. KUBILIUS, S. J. — — ASS KATALIKŲ DVASIOS VADAS

ASS centro valdybos pakviestas, jėzuitas kun. Jonas Kubilius sutiko pasiimti ASS katalikų dvasios vado pareigas. LSS vyr. dvasios vadovas kun. dr. Vaišnora šį susitarimą patvirtino. Čia patiekiame kiek žinių apie kun. J. Kubilių, S. J.

Kun. J. Kubilius yra gimęs 1906 metais birželio m. 25 dieną Lietuvoje. Jis mokėsi Skuodo progimnazijoje ir Telšių gimnazijoje. 1925 m. išvažiavo į Olandiją. 1933 m. baigė filosofijos studijas Valkenburge. Nuo 1934 iki 1937 m. mokytojavo Kauno Jėzuitų gimnazijoje. 1937 m. — 1941 m. studijavo teologiją Lione, Prancūzijoje. Nuo 1941 iki 1943 dirbo Socialiniame Institute — Action Populaire. Nuo 1943 m. iki karo pabaigos buvo Le Puy, Ardešo kalnuose ir dirbo pogrindžio darbą su prancūzų rezistencija. Nuo 1945 iki 1950 m. vedė L. Katalikų misiją Paryžiuje ir rašė jau 1942 m. pradėtą savo darbą apie Nietzsche's filosofiją. 1950 m. atvažiavo į Ameriką ir buvo pasiūstas steigti naują Lietuvių parapiją Montrealyje, Kanadoje. Dabar gyvena Chicagoje ir rūpinasi Jėzuitų pastatytu Jaunimo Centru.

T. Jonas Kubilius susidūrė su skautais jau 1924 m. Telšiuose, kur skautavo gimnazijos draugovėje. 1942 m. buvo paskirtas Liono rajono prancūzų skautininkių (cheftaines) ir vyčių (routiers) dvasios vadu. Vėliau persikėlęs į Le Puy, jis ėjo Žemės Ūkio Instituto vyčių dvasios vado pareigas. Gyvendamas Paryžiuje, jis priuolamai dirbo su St. Sulpice vyčių draugove.

Linkime t. J. Kubiliui, S. J. sėkmingo veikimo ASS eilėse.

AKADEMINIO SKAUTŲ SAJŪDŽIO JAUNIMO LITERATŪROS KONKURSAS

Tikslu paskatinti lietuvių literatūros išsivystymą, skelbiamas Akademinių Skautų Sąjūdžio Jaunimo Literatūros Konkursas.

1) ASS jaunimo literatūros premija už geriausią prozos kūrinį – \$ 150.00.

2) ASS jaunimo literatūros premija už geriausią poezijos kūrinį – \$ 150.00.

Prozos kūrinys gali būti apysaka, feljetonas, trumpa novelė, ar kitas prozos kūrinys, savo esme priklausęs grožinei literatūrai, netrumpesnis kaip 2000 žodžių, bet neilgesnis, kaip 8000 žodžių.

Poezijos kūrinys gali būti eilėraščių rinkinys, arba poema, epinio, lyrinio ar humoristinio žanro, netrumpesnis, kaip 200 žodžių, ir neilgesnis, kaip 1500 žodžių.

Premijuoti kūriniai bus pirma išspausdinti "Mūsų Vyčio" žurnale.

Konkurse gali dalyvauti visi lietuviai, bet kurių (išskyrus komunistinės) pažiūrų, ir priklausą bet kuriems lietuviškojo jaunimo susigrupavimams, o taip pat ir tie, kurie visai nedalyvauja lietuviškose organizacijose, bet jaučia lojalumą Lietuvai ir jos kultūrai. Amžiaus riba – iki 30 metų.

Konkurso temų pasirinkimas yra laisvas. Nenustatoma jokių ideologinių rėmų, išskyrus tai, kad konkursui pasiūsti rašiniai privalo sudaryti įnašą į lietuvių literatūrą. Pagrindiniai reikalavimai yra nuoširdumas, aukštas meninis lygis, ir ištikimybė autoriaus išpažįstamiems meniniams ir moraliniams principams.

Rašiniai turi būti pasirašyti slapyvardžiu, o atskirame voke turi būti patiekta autoriaus pavardė, vardas, adresas ir gimimo data.

Rašinius prašome siųsti šiuo adresu: R. Šilbajoris, 108 East College Street, apartment 3, Oberlin, Ohio.

Rašiniai gauti vėliau, negu 1959 m. vasario 28 dieną nebus juri komisijos vertinami.

Konkurso juri komisijos sudėtis bus paskelbta vėliau.

LITUANISTIKOS STIPENDIJA

AKADEMINIO SKAUTŲ SAJŪDŽIO DR. VYDŪNO VARDŲ ŠALPOS FONDAS skiria negražinamą \$ 200.00 stipendiją studentui, norinčiam studijuoti lituanistiką Fordhamo Universitete šią vasarą. Visais šios stipendijos reikalais prašome kreiptis į Fondo reikalų vedėją senj. A. Vengrį 7202 So. Claremont Ave. Chicago 36, Illinois.

Fordhamo Universiteto Vasaros semestro katalogas jau atspausdintas. Norintieji jį gauti tesikreipia į instituto vadovybę šiuo adresu: The Lithuanian Program, Box 566, Fordham University, New York 58, N. Y. Norime taip pat priminti, kad "Neries" bendrovės dėka, visi studentai gali prašyti mokslapinių – stipendijos. Prašymus reikia siųsti iki š. m. gegužės mėn. 30 dienos The Lithuanian Program adresu.

AKADEMINIO SKAUTŲ SAJŪDŽIO VISUOTINIO SUVAŽIAVIMO REZOLIUCIJOS

1958. V. 10 - 11 d. d., Urbana, Ill.

1. Lietuvybei išlaikyti viena iš būtinųjų sąlygų yra lietuviškos kultūros pažinimas bei praturtinimas. ASS suvažiavimas kreipiasi į visą lietuvišką jaunimą, siūlydamas šiuos metus padaryti dinamiškos lietuvių kultūros metais.

2. Įvertindami tikrai didelę LITUANUS vertę, akademikai skautai yra pasiryžę ir toliau šį žurnalą vispusiškai remti, ir kviečia visus lietuvius tapti aktyviais LITUANUS talkininkais.

3. Suvažiavimas skatina ASS narius aktyviai dalyvauti skautų vienetų veikloje ir savo žiniomis bei patyrimu padėti jaunesniesiems broliams ir sesėms.

4. Suvažiavimas nori pareikšti padėką kun. J. Raibužiui, S.J. už nuoširdų bendradarbiavimą ir dvasinę globą, einant Korp! Vytis kapeliono pareigas.

5. Įvertindamas MUSŲ VYČIO reikšmę ASS gyvenime, suvažiavimas prašo visus ASS narius uoliai bendradarbiauti ir MŪSŲ VYTĮ visokeriopai remti.

6. Suvažiavimas reiškia skautišką padėką MŪSŲ VYČIO administratoriui s. v. Vytautui Namikui už su atsidėjimu ir nuoširdumu dirbamą administravimo darbą.

Rezoliucijų Komisija:

Ramutė Bartuškienė

Romas Kezys

Stepas Matas

Danguolė Šeputaitė

Bronius Vaškelis

AKADEMINIO SKAUTŲ SAJŪDŽIO VISUOTINĮ SUVAŽIAVIMĄ URBANOJE SVEIKINO

žodžiu:

Prof. St. Kolupaila (Garbės narys)

kun. dr. J. Kubilius (A.S.S. katalikų kapelionas)

dr. V. Vygantas (žurnalo "Lituanus" redaktorius)

raštu:

dr. P. Daužvardis (Lietuvos konsulas Čikagoje)

Prof. M. Biržiška (Garbės narys)

Prof. I. Končius (Garbės narys)

vyr. sktn. P. Jurgėla (Garbės narys)

vyr. sktn. L. Čepienė (Vyriausioji Skautininkė)

Studentų Ateitininkų Sąjunga

Korp! Neo - Lithuania

Korp! VYTIS Bonn'os skyrius (Vokietija)

Fil. Dr. M. Budrienė

Lietuvių Studentų Sąjunga J.A.V.

telegramomis:

vyr. sktn. St. Kairys (Vyriausias Skautininkas)

Australijos vytiečiai (per įgaliotinį senj. E. Pankevičių)

ASS Los Angeles skyrius

ASD Waterbury skyrius

RIMVYDAS MINKŪNAS bakalauro laipsniu baigė statybos inžineriją Fenn College, Clevelande. Gimnaziją pradėjo lankyti Muenchene, baigė Amerikoje. Į skautų organizaciją įstojo 1945 m. ir visą laiką yra veiklus jos narys. Keletą metų ėjo Pilėnų tunto adjutanto ir draugininko pareigas, 1956 m. buvo pakeltas paskautininku. Į Korp! Vytis įstojo 1953 m. Šiuo metu yra Clevelando skyriaus pinnininkas ir kartu Korp! Vytis kontrolės komisijos narys. Aktyviai reiškesi ir bendroje studentų veikloje, eidamas Liet. Stud. S - gos Clevelando skyriaus išdininko, vicepinninko ir pirmininko bei " Studentų Gairių " administratoriaus pareigas.

Studijų baigimo proga nuoširdžiai sveikiname ir linkime geriausios sėkmės tolesniame darbe.

Žymiam Amerikos lietuviui ir
nuoširdžiam skautų bičiuliui

advokatui A. OLIUI mirus,
jo šeimai gilią užuojautą reiškia

Akademinis Skautų Sąjūdis

PABALTIEČIŲ STUDENTŲ KLUBAS NEW YORKE

Daiva Alytaite

Amerikos universitetų vadovybės ypatingai skatina studentus dalyvauti organizaciniame darbe. Priklausymas kolegijoje veikiančiai organizacijai, ypatingai einant joje kurias nors pareigas, yra studento pasididžiavimas, o neretai šis faktas atneša ir praktinės naudos, pav., ieškant darbo. Todėl kolegijoje yra įsisteigę įvairiausių organizacijų ir klubų.

City College New Yorke studijuoja daugiau lietuvių, negu bet kurioje kitoje New Yorke kolegijoje. Tad ir buvo imtasi žygių čia suorganizuoti lietuvių klubą. Tačiau dėl, palyginti, mažo lietuvių studentų skaičiaus atskirą lietuvių klubą įsteigti pasirodė neįmanoma. Tada kilo mintis pakviesti latvius ir estus studentus ir bendromis jėgomis suorganizuoti Pabaltiečių Studentų Klubą.

Šiuo reikalu buvo kreiptasi į City College vadovybę, kuri davė sutikimą tokį klubą steigti ir padėjo jį visokeriopai remti ir globoti. Neatidėliojant buvo parengti klubo įstatai, kuriuos kolegijos vadovybė patvirtino. Šiam klubui, kaip ir visiems kitiems, reikėjo turėti savo globėją, kuriuo pakviestas sutiko būti estas prof. Rand.

Š. m. vasario 27 d. buvo sušauktas steigiamasis susirinkimas, kurio metu buvo išrinkta klubo vadovybė: pirm. – Jonas Bačanskas, vicepirm. – latvis R. Jurjevičs, sekretorė – estė E. Krievins ir išdinininkas estas – Vaino Ader.

Klubą organizuojant, tvarkant reikalus su kolegijos vadovybe ir ruošiant konstituciją, daugiausia darbo įdėjo Korp! Vytis New Yorke sk. junjorai Jonas Bačanskas ir Jurgis Birutis. J. Bačanskas, kuris studijuoja finansus, yra jūrų skautas, aktyvus sportininkas ir studentų skyriaus "Vienybėje" vienas redaktorių.

Klubo pagrindinis tikslas yra artimiau susipažinti su latviais ir estais studentais, su jų kultūra, praeitimi; draugiškai pabendrauti; ugdyti meilę mūsų pavergtoms tėvynėms ir studentų amerikiečių tarpe efektingai kovoti už šių tautų išlaisvinimą.

Šiuo metu klubui priklauso 43 studentai, iš kurių 16 yra lietuvių. Susirinkimai vyksta 2 kartus per mėnesį kolegijos patalpose. Pradžioje numatyta duoti bendro pobūdžio pašnekesius apie šias tris tautas. Pirmoji paskaita, kurią skaitė Korp! Vytis filisteris Romas Kezys įvyko balandžio 24 d. Jis kalbėjo apie nepriklausomos Lietuvos pažangą kultūrinėje, ekonominėje, politinėje ir kt. srityse.

Kovo 21 d. Brooklyno Lietuvių Atletų Klubu patalpose įvyko pirmasis šios organizacijos suuoštas vakaras su linksma programa ir šokiais. Programą atliko visų trijų tautų studentai. Vakaras praėjo labai jaukia nuotaika.

Nors šis klubas dar yra labai jaunas, tačiau jo nariai rodo daug entuziazmo ir noro jo rėmuose dirbti ir siekti konstitucijoje užsibrėžtų tikslų. Tenka pasidžiaugti gražiu lietuvių, latvių ir estų bendradarbiavimu.

Korp! Vytis New Yorke skyriaus nariams priklausoma pagarba už parodytą iniciatyvą ir sugebėjimus, organizuojant šį klubą, kuris yra svarbus įnašas Lietuvos vardo propagavime amerikiečių studentų tarpe.

★ ★ ★

BOSTONE

● Mūsų ASS skyrius tikrai veikliai dirbo kelis pastaruosius mėnesius. Turėjome tris skyriaus sueigas, kurios, kaip visada, jaukiai praėjo kurio nors skyriaus nario bute. Pasikalbėjimus pravedė ar paskaitas skaitė senjorai Vytautas Klemas, Gediminas Kurpis ir Julius Špakevičius.

Bal. 19 d., Bostono akademikai surengė gal elegantiškiausią šios žiemos sezono vakarą Bostone – "Žibuoklių balių". Kviestiniai svečiai, balinės suknelės ir skoningai pačių akademikų gėlių motyvais dekoruota salė, sudarė neeilinio parengimo nuotaiką. Savo atsilankymu mus pagerbė Korp! "Vytis" garbės narys prof. Ignas Končius.

Vakaro pradžioje svečiams patiekta trumpa, jaunųjų menininkų atlikta programa. Dainavo stud. Daiva Mongirdaitė ir stud. Danutė Pareigyte. Smuikavo stud. Herkulis Strolia. Solistams akomponavo muzikas Julius Gaidelis. Visi programos dalyviai susilaukė gražaus susirinkusių klausytojų įvertinimo. Gaila, kad mūsų skyriuje nėra nei vieno scenos "gyslelę" turinčio ir visi solistai buvo kviešti iš kitur. Bet užtai nebuvo jokio vargo su kulinarija: mūsų sesės yra kupinos šios srities talentų. Jų skaniai paruošti užkandžiai greitai sutirpo svečių burnose. Gerai parinkta "aukšto tikėjimo" muzika linksmino susirinkusius. Svečiai nenoromis skirstėsi namo ...

Tenka pridurti, kad šį kartą visas skyrius nuoširdžiai prisidėjo prie šio vakaro pasisekimo. Kaip visos valdybos bei rengimo komitetai gerai žino, panašius vakarus rengiant visas darbas būna kelių žmonių tankose, o visi kiti rengiančios organizacijos nariai teikiasi tik į patį vakarą išsipuošę ateiti ... Taip bent beveik visada būna Bostono studentų tarpe ...

● Senj. Gediminas Kurpis priimtas į inžinierių garbės korporaciją, Tufts u - te, Bostone.

● Korp! "Vytis" Bostono skyr.us šiais metais praves Korp! valdybos rinkimus. Rinkiminę Komisiją sudaro senj. Špakevičius, (pirm.) senj. Kurpis ir senj. Tamošiūnas.

CLEVELANDE

● S. Daukanto skautų vyčių būrelis šiuo metu turi 13 sk. v. ir 3 kandidatus. Iš jų 3 yra skautų draugovės vadovybėje. A. Baliūnas ir V. Garlauskas vadovauja vilkiukų draugovei, kuri praeitais metais neturėjo jokios sueigos ir šiuo metu turi tik 5 berniukus. Pats būrelis per pusmetį teturėjo porą sueigų. Kovo 30 d. būrelis turėjo išskylą, kurios metu seniausias būrelio kandidatas (kandidatavęs virš trijų metų) Vytautas Malcanas davė sk. v. įžodį ir

po Velykų švenčių išvyko į kariuomenę. Naujo priauglio būrelis neturi, nors Clevelande priaugančio jaunimo gana daug. Dabar būrelio vadu yra išrinktas skilt. R. Zorska, kuris priklauso Clevelando skautams nuo 1950 m.; šiuo metu jis studijuoja universitete. Linkėtina naujam būrelio vadui išjudinti būrelio veiklą ir papildyti naujais nariais.

● Kovo 29 ir 30 d.d. Clevelande lankėsi Detroito Baltijos tunto tuntininkas ir vadovai bei būrys skautų. Dienos metu įvyko draugiškos sporto žaidynės tarp tuntu, skautų draugovių ir jūrų skautų laivų. Vakare v. s. V. Kizlaičio bute įvyko abiejų tuntu vadovų pasitarimas vadovų parengimo ir tautinės stovyklos reikalais. Clevelando vadovai čia parodė mažą susidomėjimą ir išvyko su vietos skautais vyčiais iškylon.

● Vyr. s. V. Kizlaitis, prieš metus gražiai išplėtęs Vytauto Didžiojo skautų draugovės veiklą, visiškai pasitraukė iš Pilėnų skautų tunto reikalų vedėjo pareigų ir iš tunto vadijos.

● Į naująją Studentų Sąjungos Clevelando skyriaus valdybą antrai kadencijai išrinkta t. n. M. Dabrikaitė, o pirmai – senj. R. Vizgirda. Į kontrolės komisiją išrinkti t. n. A. Malcanaitė ir senj. V. Kamantas.

● Clevelande iš įvairių organizacijų atstovų sudarytas "Lituanus" žurnalui remti komitetas, kurio pirmininku išrinktas senj. V. Kamantas.

● Akademikės skautės savo sueigą turėjo vasario mėn. 28 d. Sueigą vedė t. n. R. Stravinskaitė, sekretoriaujant t. n. M. Leknickaitė. Be gausaus būrio tikrųjų narių, sueigon atvyko ir kelios naujos kandidatės. V. s. A. Šenbergienė kalbėjo apie akademikų skaučių veiklą Lietuvoje ir tremtyje. Sudaryta kontrolės komisija iš t. n. A. Malcanaitės, t. n. V. Vaivadaitės ir kand. R. Orintaitės.

● Š. m. kovo mėn. 1 d. įvyko ASS sueiga, dalyvaujant arti 30 akad. Pirmininkavo senj. D. Kižys, sekretoriavo t. n. J. Drąsutyte. Apsvarsčius visą eilę einamųjų reikalų, sekė įdomus senj. V. Raulinaičio pašnekesys apie skulptūros meną. Pramoginėje dalyje buvo prisiminta V - ji žiemos stovykla. Prisiminimai buvo patvirtinti senj. Š. Peckaus, jam parodant stovykloje darytą filmą.

● Š. m. kovo mėn. 22 d. Neringos tunto surengta "Kaziuko mugė" praėjo su dideliu pasisekimu, prie kurio daug prisidėjo akademikės skautės.

● Fil. S. Matusevičius rašo Lietuvių Enciklopedijoje metalurgijos srities klausimais. VII - me tome atspausdintas išsamus jo straipsnis apie geležį.

LOS ANGELES

● Los Angeles vyksta skautų ir skaučių skiltininkams paruošti kursai, kuriuos klauso apie 14 dalyvių. Kursai suorganizuoti rajono vado s. M. Naujokaičio iniciatyva.

● Ps. S. Makarevičius, eilę metų buvęs Los Angeles vietininku, nuo vasario mėn. 16 d. iš jų pareigų pasitraukė. Vietininkijai laikinai vadovauja adjutantas, fil. J. Navickas.

● ASS Los Angeles skyrius leidžia rotatoriumi spausdinamą laikraštėlį "Laužų Šviesoje", skirtą vietininkijos skautams. Redakcinį kolektyvą sudaro fil. V. Variakojis, fil. A. Dundzila, Z. Balsytė ir P. Jasiukonis. Antrojo, balandžio mėn., numerio puslapiuose tilpo: kapeliono kun. A. Bučmio vedamasis straipsnis "Velykos", "Tėvynės Pažinimo" skyriuje aprašomas Kaunas, o "Mūsų Papročiai" – Velykos.

● Kovo 23 d. įvyko ASS Los Angeles skyriaus sueiga, kurios metu buvo aptarta visa eilė einamųjų reikalų, buvo paminėtas Dr. Vydūno 90 - tas gimtadienis. Sueiga vyko malonioje aplinkoje, sktn. Audronio namuose, dalyviai buvo skaniai pavaišinti.

● Fil. L. Griniaus šeima susilaukė priauglio: kovo 14 d. gimė sūnus Aras - Kazys. L. ir N. Griniai taip pat augina ir dukrelę.

● Fil. V. Variakojis mėnesiui išvyko į New Yorką savosios darbovietės reikalais. Losangeliečiai laukia Vidio sugrįžtant – ten, kur nelyja, nesninga, nešalta, kur mūsų tiek nedaug tegyvena.

● Kovo mėn. 29 d. Los Angeles akademikai suruošė muzikos ir dailiojo žodžio vakarą lietuvių visuomenei. Programoje dalyvavo komp. B. Budriūnas, rašytojai: E. Tumienė, J. Gliauda, B. Raila, lituanistas F. Kudirka. Jaukioje aplinkoje, prie užkandžių, prabėgo keletas valandų, kurių metu fil. V. Barmienė taip pat padarė įdomų pranešimą apie dabartinę padėtį Lietuvoje.

NEW YORKE

● Senj. G. Peniko susukta filma iš New Yorko skautų gyvenimo balandžio mėn. 19 d. buvo su pasisekimu parodyta Apreiškimo pat. salėje, Brooklyne.

● Junj. V. Ramanauskas, Liet. Stud. S - gos N. Y. sk. vicepirmininkas ir N. Y. jūrų skautų "Audros" laivo vado pavaduotojas, kandidatuoja į Liet. Stud. S - gos Centro Valdybą.

● New Yorke balandžio mėn. 7 d. akademikų skautų reikalais turėjo pasitarimą besikuriančio ASD N. Y. sk. atstovės: D. Alytaitė, N. Stalnikaitė, B. Ulėnaitė; Korp! Vytis skyrių pirmininkai: Los Angeles – V. Variakojis, Toronto – G. Šemas, New Yorko – senj. J. Ulėnas, fil. R. Kezys, fil. Ed. Kaminskas.

● Junj. R. Čenkus po automobilio nelaimės sveikta namie.

● Fil. R. Kezys kandidatuoja į ALB Tarybą.

● Kand. D. Alytaitė yra p. J. Matulaitienės vadovaujamos studentų tautinių šokių grupės pirmininkė.

● Junj. J. Birutis yra City College of New York futbolo komandos narys. Ši komanda yra JAV kolegijų futbolo čempionas.

● Korp! Vytis New Yorko skyriaus junj. J. Bačanskas, studijuojąs ekonomiją CCNY, išrinktas pirmuoju tos kolegijos Pabaltiečių Klubu pirmininku.

● Korp! Vytis fil. R. Kezys City College of New York pabaltiečių studentų susirinkime skaitė paskaitą apie nepriklausomos Lietuvos pažangą įvairiose gyvenimo srityse.

● Kiekvienas jaunimo žingsnis į spaudos darbą yra ypač sveikintinas ir keltinas reiškinys. Štai, gegužės mėn. 2 d. "Vienybės" puslapiuose pasirodė studentų skyrius "Akademinės Mintys". Redakcinę kolegiją sudaro: D. Alytaitė, R. Arūnaitė, G. Purelytė, J. Bačanskas, S. Sirusas ir V. Virbickas. Miela pažymėti, kad visi redakcijos darbuotojai yra Akademikų Skaučių Draugovės ir Korp! Vytis nariai. Pirmas numeris pasirodė gegužės mėn. 2 d. Visi akademikai skautai kviečiami bendradarbiauti. Medžiagą siųsti: S. Sirusui, 86 - 17 76 St. Woodhaven, N. Y. Sveikiname ir linkime geros kloties.

ČIKAGOJE

● Fil. Dr. M. Budrienė, A.S.R. pirmininkė, nepamiršta akademikų stovyklų ar suvažiavimų, "Smiltainės" ir žiemos stovyklas pavaišino saldinių siuntomis, o suvažiavimui Urbanoje drauge su sveikinimais atsiuntė 10 dol. auką. Visi akademikai sesei filisteriai taria nuoširdų ačiū.

● ASS Chicagos skyriaus kvartetui, kuris gražiai pasirodė ASS suvažiavime Urbanoje, vadovauja K. Jauniškis.

● ASS Chicagos skyrius, š. m. balandžio mėn. 20 d. Jaunimo centre suruošė popietę, skirtą supažindinti būsimuosius studentus ir jų tėvus su studijų galimybėmis JAV. Šia proga buvo išleistas leidinėlis "Studijoms besiruošiant", kuriame telpa trum-

pi straipsneliai apie profesijos pasirinkimą, JAV augštųjų mokyklų santvarką, finansinę paramą studentams, žymesnius universitetus Chicagoje, mokslapinigius, lietuvių studentų šalpos organizacijas ir Lietuvių Studentų Sąjungą. Su Studentų Atkų Sąjunga, jos veikla, spauda, šalpos fondu popietės dalyvius supažindino J. Užėnas. L. Narbutis suteikė žinių apie Lietuvių Studentų Santarą, o V. Černius – apie Akademinių Skautų Sąjūdį, skautybės tikslus ir veiklos formas.

Šią informacinę popietę abiturientams ir jų tėvams suorganizavo ir pravedė filisteriai: G. Mačiukienė, V. Černius ir E. Vilkas.

TRUMPAI IŠ VISUR

● Vengrų Skautų Sąjungoje įkurta studentų skautų korporacija. Ji leidžia rotatoriumi spausdinamą laikraštėlį "Bogolyhirdo". Šis vengrų skautų vietas per LSB užsienio skyrių pageidauja užmegsti artimesnius ryšius su lietuviiais studentais skautais.

● Fil. Tomas Remeikis, ASS programos komisijos pirmininkas, įgijo magistro laipsnį politinių mokslų srityje. University of Illinois jam suteikė fellowship tolimesnėms studijoms.

● ASS Hartford'o skyriaus narys senj. S. Liaukus pašauktas atlikti karinės prievolės.

● Sausio mėn. 25 - 26 d.d. ASS suruošė žiemos savaitgalio iškylą į Laurel kalnus. Iškyloje dalyvavo 14 akademikų, - u. Tai buvo pirma tokio pobūdžio iškyla, palikusi iškylautojams gražiausių prisiminimų.

SKAUTYBĖS PAGRINDAI

1957 metų vasarą posėdžiavusi Tarptautinė Konferencija, būdama centrinis pasaulinės skautybės organas, jos steigėjo gimimo šimtosios sukakties ir jos įsteigimo penkiasdešimtosios sukakties proga, dar kartą patvirtina savo tikėjimą pagrindiniais skautybės principais, kuriais ji buvo pagrįsta buvusio pasaulio skautų Šefo, a. a. lordo Baden - Powell of Gilwell:

1. Pareiga Dievui.
2. Ištikimybė savo kraštui.
3. Tikėjimas pasauline draugyste ir broliškumu.
4. Skautų įstatuose ir įžodyje išdėstytų idealų pripažinimas, laisvas prisiėmimas ir taikymas gyvenime.

5. Nepriklausomumas nuo politinių įtakų.
6. Priklausymas organizacijai laisvu noru.
7. Savita lavinimo sistema, paremta skilčių sistema, užsiėmimais atvirame ore ir veiksminiu mokymuisi.

8. Tarnavimas kitiems.

Konferencija pareiškė tvirtą tikėjimą, kad šie principai, kurie yra pasirodę taip sėkmingi, daug prisideda ugdyti charakterį šių dienų berniukų, kurie yra rytdienos vyrai, yra labai naudingi kiekvienai tautai, ir, plėsdami tarpusavį susipratimą, visam pasauliui.

Būtų labai gera, jei šiuos principus dažniau prisimintume ir kuo pilniau taikytume savo organizacijos veikloje.

MIELI LSB VOKIETIJOS RAJONO RĖMĖJAI,
MIELOS SESĖS IR MIELI BROLIAI

labai nuoširdžiai dėkoju Jums už nenuilstamą materialinę paramą, kurią Jus kasmet siunčiate LSB Vokietijos Rajono skautams. Jūsų dėka mes, Vokietijos Rajono skautai, galime aktyviau pasireikšti svetimtaučių skautų tarpe, įgyvendinti savo planus, sustiprinti savo veiklą, įsigyti reikalingus įrankius ir stovyklauti.

Labai nuoširdžiai dėkoju ir visiems geraširdžiams rėmėjams, kurie užsakė mūsų Rajono skautams ir skautams "Skautų Aidą" ir "Mūsų Vytį". Apgailestauju, kad visų geradarių negaliu išvardinti, neturėdamas pilno sąrašo.

MIELI RĖMĖJAI, MIELOS SESĖS IR BROLIAI, Jūsų linkėjimai ir parama mums suteikia naujų jėgų ir vilčių. Mintimis mes jungiamės su Jumis ir spaudžiame Jums dėkingai karriąją.

Ilgesys gi neša mus prie ošiančios Baltijos, į mūsų mylimos Tėvynės žydinčias lankas, žalias girias ...

Mes linkime Jums viso geriausio ir budime su Jumis,

Jūsų

ps. Tautvydas Gailius
LSB Vokietijos Rajono
V a d e i v a

Hüttenfeldas,
1958. V. 5.

★ ★ ★

● Š. m. birželio mėn. 3 d. mirė žymus Amerikos Lietuvių veikėjas, advokatas Antanas Olis. Velionis pasižymėjo savo darbais ne tik lietuviškoje veikloje, bet ir amerikiečių visuomenėje, eidamas Čikagos Sanitarinio Distrikto pirmininko pareigas. Antanas Olis buvo vienas iš pirmųjų Skautams Remti Draugijos narių, aukodamas skautams ne vien savo brangų laiką, bet ir remdamas juos materialiai.

● Remdamiesi buvusios kadencijos vyr. skautininkų pristatymu, ir taip pat naujos kadencijos vyr. skautininkams siūlant, LSS Tarybos Pirmija nutarė pakelti į paskautininkio, - es laipsnį: Elę Banevičienę, Rimą Bružinskienę, Zitą Černeckaitę, Danutę Čižauskienę, Mirgą Dabrikaitę, Dalią Lukošiušaitę, Iną Nenortienę, Mariną Osinaite, Jurgį Baublį, Vilių Fidlerį, Davetą Dulaitį, Justą Merkelį, Algirdą Kličių, Adomą Mickevičių, Romualdą Povilaitį, kun. Joną Raibužį, S. J., Gražiną Kovaitę, Juozą Stasaitį, Povilą Stelmoką, Vytautą Strolią, Gytį Šerną. Į skautininko, - es laipsnį: Antaną Bakaitį, Algį Banevičių, Olegą Gešventą, Irmą Laisvėnaitę, Edmundą Vengianską, Eugenijų Vilką. Į vyr. skautininko, - es laipsnį: Oną Roznikienę, Kęstutį Aglinską, Vladą Petukauską.

● Marytė Eidukevičiūtė, Putnamo "Aušros" skaučių d - vės draugininkė pakelta į paskautininkės laipsnį.

● Š. m. balandžio mėn. 27 d. Čikagoje įvyko antroji "Skautorama". Kaip ir praeitais metais, s. V. Bražėnas nuotaikingai pravedė skautų pasirodymus.

● Atlanto rajono sporto šventė įvyks birželio mėn. 21-22 dienomis Worcesteryje, Maironio parke. Šventėje dalyvaus visos Atlanto rajono brolių ir sesių sporto komandos.

● Atlanto rajono paukštyčių stovykla įvyks Camp Kirby rugpiūčio 23 - 31 d.d. Stovyklos viršininkė - ps. Kleinienė. Stovyklos mokestis bus apie 15 dolerių.

● Atlanto rajono vilkiukų stovykla įvyks liepos mėn. pirmojoje pusėje. Stovyklos viršininku paskirtas s. M. Manomaitis.

● Balandžio mėn. 26 - 27 d. New Britain, Conn., įvyko Atlanto rajono skautų, - čių vadovų suvažiavimas. Suvažiavo per 60 atstovų iš Bostono, Worcesterio, Putnamo, Hartfordo, New Britaino, Bridgeporto, New Haveno, Elizabetho ir New Yorko.

● Nauja Atlanto rajono išdininke paskirta N. Ramauskaitė.

● Balandžio mėn. 19 d. Worcesterio skautų vyčių draugovė suruošė linksmavakari. Į linksmavakari suplaukė daug svečių iš Bostono, Hartfordo ir kitų aplinkinių vietovių. Skautiškas jaunimas linksmiai praleido laiką gražiai dekoruotoje salėje. Skautų vyčių draugovę sudaro du būreliai: "Vincos Kudirkos" būrelis, vadovaujamas s. v. skl. R. Marcinkevičiaus ir "J. Šarausko" būrelis su s. v. skl. R. Jakubausku priešakyje. Draugovės draugininkas yra s. v. skl. Algis Glodas.

● Kovo mėn. 9 dieną Worcesterio skautai ir skautės Vasario 16 - tos sukaktį paminėjo savo tarpe iškilmingos sueigos metu. Sueigoje dalyvavo JAV Atlanto rajono vadeiva ir vadeivė Algis ir Elė Banevičiai. Sueigos metu buvo perskaitytas vadeivos įsakymas, kuriuo "Nevežio" vietininkija perorganizuojama į tuntą. Abu vadeivos tarė sveikinimo žodžius. Po iškilmingos dalies, pašnekėsį pravedė sktn. A. Venclauskas, buvęs Vokietijos rajono vadeiva, dabar gyvenąs Worcesteryje.

● Lietuviška vasarvietė "NIDA" yra Linden, Michigan, prie Lobdell ežero (apie 25 mylios į šiaurę - 1/2 va. važiavimo) nuo šią vasarą įvykstančios Tautinės Stovyklos. Jei kas iš skautiškos šeimos narių dėl sveikatos, mažamečių vaikų ar kitų priežasčių negalėtų stovyklauti TS vietovėje, bet norėtų pavasaroti kuo arčiau stovyklos, prašomi kreiptis iš anksto į vasarvietės savininkus, skautininkus K. K. Kodačius, 16228 Haviland Beach, Linden, Michigan. Tel. PR 4 - 2448.

● Šių metų gale Australijoje taip pat įvyks Tautinė Stovykla tai sukakčiai atžymėti. Ši stovykla yra numatoma Viktorijos valstybėje. Laikas nuo 1958 m. gruodžio 27 d. iki 1959 m. sausio 10 d.

● Ps. Albertas Augustinaitis, 4612 S. California Ave., Chicago 32, Ill., šiuo metu tvarko skautų vyčių nuostatų projektą, kurį žada pateikti Chicagos skautams, o vėliau gal ir visam skautų vyčių suvažiavimui.

● Ps. D. Keršienė patvirtinta Toronto tunto tūtininke.

● LS Seserijos V.S. praneša, kad skautininkų skyriaus vedėja yra paskirta v. s. O. Zailskienė, 1934 So. 48 ct., Cicero 50, Ill. Kanados Rajono vadove skiriama s. O. Gailiūnaitė, 21 Lumbervale Avenue, Toronto, Ontario, Canada.

● LSS Pirmija savo š. m. balandžio 8 d. posėdyje šv. Jurgio šventės proga, nutarė apdovanoti: Geležinio Vilko ordinu – v. s. O. Zailskienę. Lelijos ordinu – v. s. E. Putvytę ir s. D. Fidlerienę. Padėkos ordinu – v. s. K. Kodatienę.

● Tarptautinis Skautų Biuras jau persikėlė į Otavą Kanadoje. Iki šiol jis veikė Londone, Anglijoje. Šiuo metu plečiamas Biuro personalas.

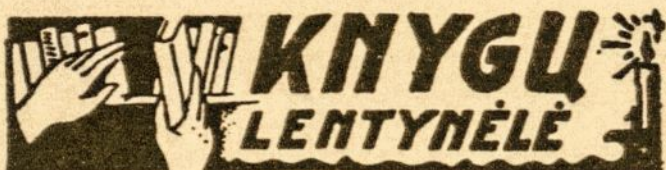
● Steigiamas L. Skautų Sąjungos Ūkio Skyrius, kurio pirmasis uždavinys bus suorganizuoti ženklų, ordinų, medalių bei juostelių gamybą. Ūkio Skyriaus vedėju skiriamas ps. Pr. Pakalniškis ir jo pavaduotoju – ps. Kęstutis Pažemėnas. Sąjungos Ūkio Komisija likviduojama.

● Los Angeles dabar vyksta skiltininkams ruošti kursai, kuriuos lanko apie 14 skautų. Kursai suorganizuoti rajono vado sktn. M. Naujokaičio iniciatyva.

● Liūda Jucėnaitė patvirtinta Hartfordo "Šatrijos" vietininkijos vietininke.

● Clevelando skautininkų seniūne patvirtinta s. E. Nainienė.

Ar mano šių metų "Mūsų Vyčio" ir "Skautų Aido" prenumerata jau sumokėta?

BUDĖKIME. Nr. 23. 1958 metų kovo mėn. PLSS Anglijos rajono leidinys. Spausdintas rotatorium, 34 psl. Turiningas ir vykusiai redaguojamas.

BUDŽIU. Nr. 3. Informacinis lapelis jaunesniems skautų vadovams. Leidžia LSB I - jo rajono skautų skyrius. 44 psl., spausdintas rotatorium. Kaip ir ankstesnieji šio leidinio numeriai, taip ir šis, yra pilnas jaunam vadovui taip labai reikalingų ir naudingų praktinių žinių, kurios pateikiamos labai vykusiai ir sistemingai.

KIBIRKŠTYS. Nr. 1 iki 14. "Aušros" stovyklos (Sydney, Australija) laikraštėlis. Šapirografuotas. Bravo, "australai", sugebėję leisti savo "buse" taip vykusių leidinių. Tikrai sektinas pavyzdys – o gal atgaivintina tradicija?

LAUŽŲ ŠVIESOJE. Nr. 2. 1958 m. balandžio mėn. Los Angeles, Calif. 8 psl., spausdintas rotatorium. Nedidelis savo apimtimi, bet vietos skautams duodąs naudingų žinučių ir medžiagos.

MŪSŲ LAPINĖ. Nr. 25. 1958 m. balandžio mėn. Simpatyngai tvarkomas, praktinių žinių teikiąs rotatorinis laikraštėlis.

PĖDSEKIS. Nr. 1 - 2 ir 3. "Aušros" tunto skautų - čių laikraštis, leidžiamas Sydney, Australijoje. Nors spausdinamas ir tik šapirografu, "Pėdsekis" pasirodo net keliomis spalvomis spausdinamais vykusiai viršeliais. Malonu pastebėti, kad turinys atitinka jau viršelio sudarytą teigiamą įspūdį: jis įvairus ir įdomus. Sėkmės ir toliau.

SKAUTŲ AIDAS. Nr. 5. 1958 m. gegužės mėn. Šis nr. skirtas Motinos Dienai paminėti. Įdomūs ir žiniomis vertingi jūrų ir oro skautų skyriai. Gausu gerų nuotraukų.

BULLETIN LITHUANIEN. Nr. 2 - 3 - 4. Prancūzų kalba leidžiamas informacinis biuletėnis apie Lietuvą ir lietuvius.

LAIŠKAI LIETUVIAMS. Nr. 5. 1958 m. gegužės mėn. Šis nr. skirtas Motinos Dienai ir Marijos mėnesiui, tačiau yra ir daugiau vertingų str.: Z. Ivinskio apie krikščionybės kelią Lietuvon, religijos ir valstybės formos santykį ir kt.

LIETUVIŠKASIS KREPŠINIS. Šis leidinys skirtas paminėti Lietuvos krepšinio pergalems Europoje, yra labai įdomus kiekvienam sporto mėgėjui. Gausu gerų nuotraukų, gyvų atsiminimų ir istorinių duomenų.

LITUANUS. Nr. 1, 1958 m. kovo mėn. Šiame nr. rašo K. Skrupskelis, S. Sužiedėlis, V. Trumpa, L. J. Šimutis, dr. M. Vorobiovos, J. Grušas ir kt. "Lituanus" kaip jaunosios mūsų kartos leidžiamas rimtas ir kultūringas mūsų kultūros ir interesų reprezentantas angliškai kalbančios visuomenės tarpe, vertas mūsų didžiausio dėmesio ir vispusiškos paramos. Turėtume dėti visas pastangas, kad "Lituanus" turėtų geriausias sąlygas savo veiklai nevien išlaikyti, bet ir plėsti.

SALEZIEČIŲ BALSAS. 1958 m. Nr. 1. Gausiai iliustruotas.

Alp 3088
Larch *LKA*

